

F-Mail Bericht

Van: [REDACTED] (DV/AMM) [REDACTED]@minfin.nl
Aan: Belastingplan Belastingplan.AFP@minfin.nl
CC: [REDACTED] (DV/OAO) [REDACTED]@minfin.nl; [REDACTED] (DV/OAO) [REDACTED]@minfin.nl; [REDACTED] (DV/AMM) [REDACTED]@minfin.nl

Verzonden: 06/08/2007 11:35:31
Ontvangen: 06/08/2007 11:35:37
Onderwerp: RE: belastingplan 2008 c.a. (eerste RvS-versie)
Urgentie: (normal)

Bijlagen: O-M wet gesplitst versie RvS opm [REDACTED].doc; Toelichting O-M 2008
030807 RvS opm [REDACTED].doc

Beste collega's,

Nog een aantal tekstuele en wettelijke aanpassingen in de OFM 2008. Zie pagina 16, 19, 49 en 53 van de OFM 2008 MVT en pagina 14 van de OFM 2008 Wettekst.

Vriendelijke groeten,

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Belastingplan
Verzonden: vrijdag 3 augustus 2007 19:03
Aan: Medewerkers DG-Z; Belastingplan DGDCI; [REDACTED] (HANDHAVINCSEED); [REDACTED] (HANDHAVINCSEED); [REDACTED] (AFEP); [REDACTED] (FEZ); [REDACTED] (B&C/V&C); [REDACTED] (B&C/V&C); [REDACTED] (STAS); [REDACTED] (ACTAL)
Onderwerp: belastingplan 2008 c.a. (eerste RvS-versie)

Beste collega's,

Bij deze treffen jullie de versies van het belastingplan 2008 c.a. zoals die vandaag ondershands zijn verzonden naar de Raad van State. Graag wederom jullie check op de juiste verwerking van jullie bijdragen.

End volgende week gaat er een notitie naar de staatssecretaris met punten waarvoor in beginsel alleen besluitvorming van de staatssecretaris vereist is (de meer technische punten). Onderwerpen waarover de minister ook moet beslissen worden maandag 13 augustus aan beide heren voorgelegd (notitie moet 10 augustus worden afgerond).

Wij ontvangen voor de notitie aan de staatssecretaris graag bijdragen over de volgende onderwerpen (en horen het graag als er nog meer technische punten zijn):

1. Wat wel en niet in nfm? (plus lijstje en planning ander ww) Digitalisering
akten/afschaffen registratierecht, DG-BeI () waarom 1-1-2006? Integratie
VA/VT; DG-BeI () waarom 1-1-2006? 2. WBSO (polisproblemen); ()
3. Modie Slob () 4. Autopakket
Fijn stof ()
Vluchtbeveiliging: ()
Hybrides ()
b. Bzm dagtafel niet aanpassen: ()

Deze bijdragen graag uiterlijk aanstaande dinsdag 7 augustus voor 16h aanleveren in de
bestedingsplanpostbus.

Wederom veel danken veel succes, maar nu eerst fijn weekend!

MINISTERIE VAN FINANCIËN

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR FISCALE ZAKEN
DIRECTIE ALGEMENE FISCALE POLITIEK / DIRECTIE DIRECTE BELASTINGEN /
DIRECTIE DOUANE EN VERBRUIKSBELASTINGEN

Nr. AFP 2007/ M

's-Gravenhage,

TER BEHANDELING IN DE MINISTERRAAD

Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige fiscale
maatregelen 2008)

VOORSTEL VAN WET

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Also Wij in overweging genomen hebben, dat het in het kader van het fiscale beleid voor het
jaar 2008 wenselijk is in een aantal belastingwetten wijzigingen, bijstellingen alsmede enkele
technische reparaties aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal,
hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3.22 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid, onderdeel b, wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het twaalfde lid vervalt van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap. Voorts wordt "over een vaarweg die voorkomt op de lijst van vaarwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van" vervangen door: door een vaarweg van maritieme aard in de zin van.

B. In artikel 3.23 eerste lid wordt "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden" telkens vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

C. In artikel 3.79a, tweede lid, wordt "10%" vervangen door: 11%.

D. Artikel 6.33 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt voor de puntkomma ingevoegd: , alsmede elders gerechtigde door Onze minister als zedisch aangemerkte instellingen, indien en zolang zij voldoen aan de door hem te stellen voorwaarden.

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt na "onderdeel b" ingevoegd: , eerste gedeelte.

3. In het derde lid, eerste volzin, wordt na "onderdeel b" steeds ingevoegd: , eerste gedeelte.

Artikel II

De Wet op de Iconbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 22aa, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende:

De korting kan tevens worden toegepast ten aanzien van de werknemers die ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvordering jonggehuiddispen recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsubkering, doch welke uitkering ingevolge artikel 50, 51 of 51a van die wet niet wordt betaald.

B. In artikel 23, tweede lid, wordt na "in afwijking van het eerste lid wordt" ingevoegd: door de werknemer, bedoeld in artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin.

C. Na artikel 32a wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VB

Belastingheffing bij uit hoofde van een dienstbetrekking af te staan loon

Artikel 32d

1. De in Nederland wonende of gevestigde inhuuringsplichtige wordt geacht met het naar hem verschuldigde loon van een in Nederland wonende werknemer tevens te verstrekken het loon dat de

werknemer zonder toepassing van dit artikel zou hebben genoten als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, indien:

a. de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van de andere inhoudingsplichtige onder de verplichting het hem toekomende loon en de bijbehorende vrije vergoedingen af te staan aan de inhoudingsplichtige, en

b. die andere inhoudingsplichtige het bedoelde loon en de bijbehorende vrije vergoedingen rechtstreeks afreukt aan de inhoudingsplichtige en aan de werknemer geen vrijgestelking is verstrekt die niet voortvloeit uit de inhoudingsplichtige zijn medegedeeld.

Aan de voorwaarde in de eerste volzin, onderdeel a, dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, is ook voldaan indien de inhoudingsplichtige waaraan het loon wordt afgestaan een lichaam is waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, de werknemer via dit lichaam een belang heeft in de andere inhoudingsplichtige en dit belang te zamen met zijn werkzaamheden voor die andere inhoudingsplichtige materieel grotendeels overeenkomt met het aandeel in de werkzaamheden van een vennoot in een vennootschap onder firma.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een niet in Nederland wonende werknemer in geval het aan de inhoudingsplichtige afgestane loon voor de toepassing van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting niet anders zou worden behandeld dan het door deze inhoudingsplichtige aan de werknemer uit te betalen loon.

3. Het eerste en tweede lid zijn slechts van toepassing als de inspecteur onder meer de inhoudingsplichtige reageert op die, zonder toepassing van deze leden, belasting had moeten inhouden, op gezamenlijk verzoek van deze inhoudingsplichtige, de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan en de werknemer bij voor bezwaar vatbare beschikking, die te allen tijde bij nadere, voor bezwaar vatbare, beschikking kan worden herroepen, heeft vastgesteld dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder inhoudingsplichtige mede verstaan degene bedoeld in artikel 6, zesde lid.

D. Na artikel 36 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 36a

1. In afwijking van artikel 27 kan de overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestendig gevolgd gedragelijk in de maand januari van het jaar 2008 gedane inhoudingsoploon dat de werknemer met betrekking tot een of meer loontijdvakken binnen het jaar 2007 toekomt, worden begrepen in de laatste aangifte met betrekking tot het jaar 2007. Het loon waarop deze inhoudingsbetrekking heeft voortvloeit voor de berekening van de inhoudingsplichtigheid tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht te zijn genoten op 31 december 2007.

2. In geval de inhoudingsplichtige loon verstrekt met betrekking tot verstreken loontijdvakken binnen het jaar 2008 is het de inhoudingsplichtige toegestaan dat loon overeenkomstig een door hem bestendig gevolgd gedragelijk aan de desbetreffende loontijdvakken toe te rekenen, zo nodig door

het indienen van correctiebedragen. Dat loon wordt voor de berekening van de inhouding gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 112a van deze wet en van artikel 3.14b van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht in die tijdvakken te zijn genoten.

Artikel III

De Wet vermindering a fbrauch loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 4, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel h, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In onderdeel i vervalt "van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap". Voorts wordt "over een vaarweg die voorkomt op de lijst van waterwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van" vervangen door: door een waterweg van maritieme aard in de zin van.

B. Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" telkens vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het tweede lid, onderdeel o, vervalt "die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen".

C. In artikel 22, derde lid, wordt "de wijze waarop deze moet worden ingediend" vervangen door: de wijze waarop deze moet worden ingediend, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de aanvraag uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

D. In artikel 23, vierde lid, wordt: "waarbij dit gemiddelde loon naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5" vervangen door: "waarbij dit gemiddelde loon wordt vermenigvuldigd met de factor 1,02 en vervolgens naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5". Voorts wordt "een bedrag van €28" vervangen door: "een bedrag van €2,9".

E. Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, eerste volzin, wordt "binnen drie kalendermaanden na afloop van de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft of, indien dat later is, binnen drie maanden na de afsluiting van de S&O-verklaring" vervangen door: "gezamenlijk voor alle op een kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar waarop de in dat lid bedoelde S&O-verklaringen betrekking hebben of, indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afsluiting van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar". Voorts vervalt de tweede volzin.

2. Onder vermindering van het vierde lid tot vijfde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende: 4. Bij het eindigen van de inhoudingsplicht vóór het tijdslip als bedoeld in het derde lid wordt in afwijking van dat lid de mededeling gedaan binnen één kalendermaand nadat de inhoudingsplicht is geëindigd.

3. In het vijfde lid (nieuw) wordt 'de indiening daarvan' vervangen door: de indiening daarvan, waarbij in het algemeen en voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de mededeling uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

F. Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'een correctie-S&O-verklaring of waarbij hij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring vaststelt' vervangen door: een correctie-S&O-verklaring of voor alle op het kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaring en getamenlijk, waarbij hij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring, gespecticeerd per S&O-verklaring, vaststelt.

2. In het vierde lid, eerste volzin, wordt 'komt zoveel mogelijk in mindering op het bij de S&O-verklaring' vervangen door 'komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één of meer S&O-verklaringen'. Voorts wordt in de tweede volzin 'de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedeponeerd of de draagloonbelasting' vervangen door: de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedeponeerd of het daaropvolgende aangiftetijdvak of de draagloonbelasting.

3. In artikel 27, vierde lid, wordt 'binnen twee kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar' vervangen door: binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar.

Artikel IV

De Wet vermindering a firaachtloonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid, wordt na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

p. S&O-referentiejaar: het tweede kalenderjaar voortgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O a firaachtvermindering betrekking heeft;

B. Aan artikel 22 worden na het vierde lid twee leden toegevoegd, luidende:

5. De aanvraag wordt in de situatie waarin de S&O-houdingsplichtige in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verdring is verstrekt, slechts in behandeling genomen indien hij uiterlijk bij de indiening van de aanvraag opgave heeft gedaan van de burgerservicenummers van zijn werknemers die dat speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht.

6. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Economische Zaken worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de burgerservicenummers bedoeld in het vijfde lid moet

worden gedaan, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de opgave van die burgerservicenummers uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

C. Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het gemiddelde uurloon wordt geëst op het uurtloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat jaar spreu- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Het gemiddelde uurloon wordt daarbij geëst op de som van de door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers in het S&O-referentiejaar betaalde lonen gedeeld door de som van de in het S&O-referentiejaar door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers verleende uren nadat de som van de verleende uren is verminderd met 0,85; de uitkomst van deze deling wordt naar boven afgerond op een veelvoud van 65. Het gemiddelde uurloon wordt aldus bepaald aan de hand van de gegevens zoals die blijken uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen op een bij ministeriele regeling van Onze Minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum gelegen in het kalenderjaar opgevoerd op het S&O-referentiejaar. Indien de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, wordt het gemiddelde uurloon bepaald aan de hand van de juiste gegevens zoals die blijken na uitvraag daarvan bij de S&O-inhoudingsplichtige door Onze Minister van Economische Zaken. Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen spreu- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor hij over een S&O-verklaring beschikt, geldt een gemiddeld uurloon van €20.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. In afwijking van artikel 1, eerste lid, onderdeel c, is het loon, bedoeld in het vierde lid, het loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964, zonder de verminderingen als bedoeld in dat onderdeel.

Artikel V

De Wet financiering sociale verzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 69, eerste lid, wordt toegevoegd: Artikel 32 d van de Wet op de loonbelasting 1964 is slechts van overeenkomstige toepassing indien degene aan wie het loon wordt afgestaan werkgever van de werknemer is.

Artikel VI

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 22 wordt de tabel vervangen door:

Bij een belasting bedrag of een belasting Nederlands bedrag van meer dan	meer dan maar niet meer dan	bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, verminderd met het bedrag dat wordt berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het belastingbedrag, of het gedeelte van het belastingbedrag, dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
-	€35 000	-	20%
€35 000	€150 000	€7 000	23 %
€150 000		€33 450	25,5%

B. Aan artikel 25, eerste lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende: Ten aanzien van een belastingplichtige die is aangemerkt als een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28, wordt de dividendbelasting niet als een voortvloeiing aangewezan.

C. Artikel 26, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eind van de aanhef vervalt de rubriek van:
2. Voor de lijst van onderdeel a vervalt de aanduiding "a.". Voorts wordt aan het slot de puntkomma vervangen door een punt.
3. Onderdeel b vervalt.

Artikel VII

De Wet op de dividendbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4c, eerste lid, aan het eind, wordt: Indien het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan" vervangen door: Voor zover het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan". Voorts wordt: Verminderd met de bedragen aan inkoop van aandelen volgens dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren" vervangen door: Verminderd met de bedragen aan inkoop van aandelen ter zake waarvan inbrenging op de voet van dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren a dit omge is gebleven.

B. In artikel 10 vervalt het tweede lid, onder vermindering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

C. Artikel 11, derde lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef vervalt de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel 1^a vervalt de aanduiding "1^a". Voorts wordt aan het slot ", of" vervangen door een punt.

3. Onderdeel 2^a vervalt.

D. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11c

1. Een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting is aangemerkt als beginginsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 mag op de ingevolge artikel 7, vierde lid, op aangifte a te dragen belasting een vermindering toepassen wegens ten laste van hem ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffing.

2. De in het eerste lid bedoelde vermindering is gelijk aan het gezamenlijke bedrag van de ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukkende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en geldleningen, voor zover deze dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden op een tijdstip dat de inhoudingsplichtige is aangemerkt als beginginsinstelling als bedoeld in het eerste lid en deze belastingen nog niet eerder in mindering zijn gekomen. De eerste zin in alinea van toepassing op belasting naar opbrengsten met betrekking waartoe de inhoudingsplichtige de uiteindelijk gerechtigde is; artikel 4, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de inhoudingsplichtige als dochtermaatschappij deel uitmaakt van een fiscale eenheid in de zin van artikel 15, eerste lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 worden de ten laste van haar ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen voor de toepassing van de vermindering op de voet van het eerste lid berekend aan de moedermaatschappij van die fiscale eenheid. Ingeval vóór het tot stand komen van die fiscale eenheid ten laste van de inhoudingsplichtige dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, worden zij toegerekend aan de moedermaatschappij. Bij een verlening van de fiscale eenheid blijven dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid achter bij de moedermaatschappij.

Artikel VIII

Artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting komt te luiden:

b. prijzen en premies, uitgelooft ten behoeve van de deelnemers aan een prijzavraag van welke aard ook, tegen een wettenswaardigheidsprestatie, wordt gevorderd, dan wel een prestatie waarmee het eigenaarschap in het spel wordt gevorderd.

Artikel IX

De Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, onderdelen a en b, komt te luiden:

a. als natuurlijk persoon, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie of een verbonden lichaam, voor ten minste een derde gedeelte, en, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor meer dan zeven procent belang in het lichaam heeft;

b. als rechtspersoon, al dan niet tezamen met een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon, voert ten minste een derde gedeelte belang in het lichaam heeft.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, heeft, wanneer een lichaam voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in een ander lichaam, bij het bepalen van zijn bezittingen naar evenredigheid toerekening plaats van de bezittingen en schulden van het andere lichaam.

3. Het vijfde lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. wordt onder degene die een belang heeft mede verstaan degene die, anders dan als gerechtsouder, rechtshbbende is op rechten, waaraan het in dat lid bedoelde belang is onderworpen, alsmede degene die rechtshbbende is op de economische eigendom van dat belang. Deze rechten en economische eigendom worden geacht een belang in het lichaam te vertegenwoordigen dat overeenstemt met het belang dat kan worden toegekend aan de aandelen, waarop ze betrekking hebben.

4. Het vijfde lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. wordt ter vaststelling van het belang van de verkrijger, bij:

- samenloop van middellijk belang via een verbonden lichaam met het belang van het verbonden lichaam, uitluitend het belang van het verbonden lichaam in aanmerking genomen;
- samenloop van middellijk belang van een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon via de verkrijger met het belang van verkrijger, uitluitend het belang van de verkrijger in aanmerking genomen, en
- samenloop van belang bij wege van economische eigendom met belang bij wege van juridische eigendom, van wel van kleine eigendom met vruchtgebruik, het belang slechts eenmaal in aanmerking genomen.

B. In artikel 15, eerste lid, wordt het onderdeel c een onderdeel ingevoegd, luidende:

a. van natuurlijk, daaronder begrepen de rechten van erfpacht of beklemming daarop, waarvan de inrichting en het beheer geheel of teniet geheel duurzaam zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De belasting die door toepassing van deze bepaling niet is geheven, is alsnog verschuldigd indien binnen tien jaren na de verkrijging niet onder

sprake is van natuurgrond. De vorige volzin is niet van toepassing indien binnen de aldaar bedoelde termijn de vrijstelling als bedoeld in onderdeel q van toepassing is en blijft.

Artikel X

De Natuurscheenwet 1928 wordt als volgt gewijzigd:

A. **Artikel 9a** komt te luiden:

Artikel 9a. Ter zake van de verkrijging van een landgoed is geen overdrachtsbelasting verschuldigd.

B. **Artikel 9c** komt te luiden:

Artikel 9c. De belasting die doortoeassing van artikel 9a niet is geheven, is alsnog verschuldigd indien met betrekking tot het landgoed een beschikking wordt genomen als bedoeld in artikel 3a, eerste lid, dan wel binnen een tijdvak van 25 jaren na de verkrijging zich een van de in artikel 3, derde, vierde en zevende lid genoemde gevallen voordoet.

Artikel XI

De Wet op de omzetting van 1966 wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 11**, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, wordt "de diensten door beoefenaars van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de diensten door psychologen en tandartsen; de leveringen van tandprothesen;" vervangen door: "de diensten op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens door beoefenaars van een medisch of paramedisch beroep die een op het verlenen van deze diensten gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen en pedagogen; de diensten die voortvloeien uit als zodanig worden verricht; de leveringen van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici".

B. In **tabel II**, onderdeel a, post 3, wordt "luchtvaartuigen, welke hoofdzakelijk als openbaar vervoermiddel in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt" vervangen door: "luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het belaan de internationale vervoer toelleggen".

Artikel XII

De Wet belasting zware motorvoertuigen wordt als volgt gewijzigd.

A. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e vervalt onder verlettering van de onderdelen f, g en h in de onderdelen e, f en g.
2. In onderdeel f (nieuw) wordt 'genoemd onder f' vervangen door: genoemd onder e.
3. In onderdeel g (nieuw) wordt 'genoemd onder f' vervangen door: genoemd onder e.

B. Hoofdstuk V vervalt.

C. In artikel 13 vervalt het tweede lid onder vernumming van het derde tot tweede lid.

D. In artikel 18, eerste lid, vervalt de laatste volzin.

E. In artikel 20 vervallen het derde en vierde lid.

Artikel XIII

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel h vervalt.
2. Onderdeel i wordt geleend h.

B. Artikel 10a vervalt.

C. Artikel 36e wordt als volgt gewijzigd:

1. Het negende lid vervalt onder vernumming van het derde lid tot negende lid.
2. In het negende lid (nieuw) vervallen de zinsleden "en negende" en "onder schiedelijk negende".

D. In artikel 36n, tweede lid, vervalt de zinsrede "en negende".

Artikel XIV

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen worden vier leden toegevoegd, luidende:

8. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

9. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het achtste lid, vast indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

10. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het negende lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

11. Een beschikking op grond van het negende of tiende lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel XV

De Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het boekingsjaar 2005 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 8 worden vier leden toegevoegd, luidende:

3. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

4. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het derde lid, vast, indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

5. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het vierde lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

6. Een beschikking op grond van het vierde of vijfde lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

B. In artikel 15, tweede lid, wordt voor de punt aan het slot ingevoegd:

of, zolang geen aanslag inkomstenbelasting is vastgesteld, de wijziging aan de inspecteur bekend is geworden.

Artikel XVI

In artikel XIII van de Wet van 14 december 2008 houdende wijziging van enkele belastingwetten ter vermindering van administratieve lasten (Slt. 2008, 881) wordt, breedt artikel V, onderdeel A, in werking met ingang van 1 januari 2008¹ vervangen door: breidt artikel V, onderdeel A, in werking met ingang van een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XVII

Indien het bij Koninklijke boodschap van 8 oktober 2005 ingediende voorstel van wettot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistermenen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamersstukken 30 322), tot wet is of wordt verheven, wordt in artikel I, onderdeel Ibis, van de wet 'een jaar' vervangen door: derden weken.

Artikel XVIII

Indien het bij Koninklijke boodschap van 8 oktober 2005 ingediende voorstel van wettot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistermenen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamersstukken 30 322), tot wet is of wordt verheven en artikel I/A, artikel VI, derde lid, en artikel IX, derde lid, van die wet in werking zijn getreden, worden de volgende wetten met ingang van die in werkingtreding als volgt gewijzigd:

A. In artikel 236, tweede lid, van de Gemeentewet wordt na "gemeentebesturen" ingevoegd: , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

B. In artikel 30, achtste lid, van de Wet waardering onroerende zaken wordt na "gemeentebesturen" ingevoegd: , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

C. In artikel 131 van de Waterschapswet wordt na de zinsnede "het eerstbedoelde bezwaar aan" ingevoegd: , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel XIX

1. In afwijking van artikel 22, vierde lid, van de Wet vermindering aldrecht loonbelasting en premie voor de werkloosheidsverzekering wordt de beslissing op een aanvraag die is gedaan voo het tijdstip

van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, gegeven binnen vier maanden na het tijdstip van de inwerkingtreding.

2. In afwijking van artikel XX, vijfde lid, van de Wet vermindering atracht toebelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt een aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, nog in behandeling genomen indien de S&O inhoudingsplichtige de opgave van de begunstigde(n) heeft overgemaakt op 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gebeurd. Het is gedaan.

Artikel XX

De vennootschapsbelasting over een boekjaar dat vóór 1 januari 2008 aanvangt en op of na die datum eindigt, wordt, in afwijking in zoverre van artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, berekend volgens de formule:

belasting = $(\text{GIB} \times \text{To}) + (\text{YIB} \times \text{Tn})$, waarin:

X voorstelt het aantal voor 1 januari 2008 vallende dagen van het boekjaar,

Y voorstelt het aantal na 31 december 2007 vallende dagen van het boekjaar,

Tn voorstelt het totale aantal dagen van het boekjaar;

To voorstelt de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief luidt op 31 december 2007.

Tn voorstelt de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief met ingang van 1 januari 2008.

Artikel XXI

Indien het bij Koninklijke boodschap van 24 november 2006 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (WV) (Zig) van de Wet belastingen op milieugrondslag, Kamerstukken II 2005/07, 30 877, nadat het tot wet is verheven, eerder in werking treedt dan deze wet, wordt deze wet als volgt gewijzigd:

A. In artikel XIII, onderdeel A, wordt «Artikel 8» vervangen door «Artikel 10».

B. Artikel XII, onderdeel C, komt te luiden:

C. Artikel 36a, vijfde lid, vervalt.

C. Artikel XIII, onderdeel D, komt te luiden:

D. In artikel 36n, eerste lid, wordt «derde tot en met vijfde lid» vervangen door: «derde en vierde lid».

Artikel XXII

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2003, met dien verstande dat artikel XIV terugwerkt tot en met 1 januari 2000 en artikel XV tot en met 1 januari 2005.
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen IV, XII, en XIX in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.
3. De wijziging ingevolge artikel III, onderdeel E, eerste lid, en onderdeel F, eerste lid vinden voor het eerst toepassing voor mededelingen betreffende 580 verklaringen die betrekking hebben op het kalenderjaar 2008 of op een gedeelte van dat kalenderjaar.
4. De wijzigingen ingevolge artikel VII, onderdeel A, vinden toepassing op de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbeveiligen en geldleningen, die op of na 1 januari 2003 ter beschikking is gesteld.
5. De wijziging ingevolge artikel VII, onderdeel B, vindt met betrekking tot een vennootschap die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbeveiligen en geldleningen, die aan deze vennootschap ter beschikking is gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2006.
6. De wijziging ingevolge artikel VII, onderdeel D, vindt met betrekking tot een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukkende belastingen van de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbeveiligen en geldleningen, die zijn ingehouden op of na 1 januari 2006.
7. De wijzigingen met betrekking tot de vennootschapsbelasting vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2000.
8. In afwijking van het eerste lid treedt artikel XVI in werking op 31 december 2007.

Laaten en bevelen dat dezen in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministerieën, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige handhaving aan de hand zullen houden.

Opgedragen

De staatssecretaris van Financiën,

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige Fiscale Maatregelen 2008)

Memorie van toelichting

Inhoudsopgave

I. ALGEMEEN	3
1. Inleiding	3
2. Bevordering ondernemerschap	3
3. Aanpassing zeevaartregelingen	3
4. Invoering aanrijdingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen	3
5. Loonbelasting	4
5.1. Toepassing Jersiggehandicaptenkorting	4
5.2. Aanpassing doorbetaaldloosregeling	4
5.3. Voortzetting tijdelijke regeling (loon in, loon over)	4
6. Vereenvoudiging afschrijfvermindering spoor- en ontvakkingswerk	5
7. Dividendbelasting	7
7.1. Omzetting suggestieafregeling in afschrijfvermindering	7
7.2. Versoepeling vrijstelling inkoop eigen aandelen	8
8. Hithertoe vrijstelling kansspelbelasting prijswinnen	8
9. Overdrachtsbelasting	8
9.1. Bestrijding constructies aanmerende zaakwischamen	8
9.2. Uitreiking vrijstelling natuur	10
10. Omzetbelasting	11
10.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten	11
10.2. Toepassing nuttarief voor luchtvaartuigen	12
11. Overgang naar een digitaal kantoornet	15
12. Automatische incasso motorrijtuigenbelasting vrachtauto's	16
13. Afschafing spaarwateraanwinstbelasting in de grondwaterbelasting	16
14. Afschafing verlegging belastingplicht energiebelasting	16
15. Verkorting bediinstellingen Algemene wet inzake rijksbelastingen	10
16. Verbetering rechtsbescherming inkomenshankelijke regelingen	17
17. EU aspecten	17
18. Budgettaire aspecten	18

19. Uitvoeringskosten Belastingdienst.....	19
20. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger.....	19
II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING.....	20

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

PM

2. Bevordering ondernemerschap

PM

De MKB minstrijktelling wordt verhoogd van 10% naar 11%.

De eerste en tweede schijf in de vennootschapsbelasting worden verlengd. Verder wordt het tarief in de tweede schijf verlaagd naar 25%.

3. Aanpassing zeevaartregelingen

Er wordt een drietal wijzigingen aangebracht met betrekking tot de zonnageregeling in de Wet inkomstenbelasting 2001 en de aftrechtervermindering zeevaart in de Wet vermindering aftrechter belasting en premie voor de ziekteverzekeringen (WVZA). Beide regelingen worden op het punt van de tenuitvoer- en uitvoeringsvoorzieningen en de definitie van het begrip 'zoo gestroomd loon' Tevens worden de regelingen verder in lijn gebracht met de richtsnoeren van de Europese Commissie. Daarnaast wordt de aftrechtervermindering zeevaart van 40% van het loon van de in de EU of EER wonende zeevarende ook van toepassing als op grond van Europees recht een uitzondering geldt op de regel dat de zeevarende in het vliegland is verzekerd.

4. Invoering aanwijzingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen

In het Belastingplan 2008 is voorgelegd dat de verloopsoeken van het regime voor algemeen nut beogende instellingen (ANBI's) met ingang van 1 januari 2008 wordt uitgebreid tot instellingen geregiseerd in de Europese Unie, de Nederlandse Antillen, Aruba of een aangewezen mogendheid. Kwalificatie als ANBI is van belang voor de giftenafrechter in de inkomstenbelasting- en vennootschapsbelasting en de vrijstellingen in de successiewet. Het is de bedoeling alleen de mogelijkheden aan te wijzen waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten dat voorziet in de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties van beide verdragspartners. Om te voorkomen dat thans kwalificerende instellingen die niet zijn gevestigd in een EU lidstaat, de Nederlandse Antillen, Aruba of een aangewezen mogendheid na 1 januari 2008 per de feitelijke buiten de boot vallen voor de giftenafrechter in de inkomstenbelasting of de kwalificerende faciliteit in de successiewet, wordt in een aanvullende aanwijzingsmogelijkheid voorzien (zo'n aanvullende ministeriële bevoegdheid bestaat ook onder het regime dat geldt tot 1 januari 2008). Om redenen van controle en handhaving kan de minister aanvullende voorwaarden op het niveau van de instelling stellen.

5. Loonbelasting

5.1. Toepassing jonggehandicaptenkorting

De toepassing van de jonggehandicaptenkorting in de loonbelasting wordt uitgesteld. Reden hiervoor is niet niet in alle gevallen al in de loonbelasting met deze heffingskorting rekening kan worden gehouden. Eerder heeft ook de Tweede Kamer der Staten-Generaal hier aandacht voor gevraagd. De jonggehandicaptenkorting is bestemd voor personen die recht hebben op een uitkering op basis van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wv Jong). Bestaat er recht op deze uitkering, maar wordt deze feitelijk niet uitgereikt omdat de uitkeringsgerechtigde andere inkomsten heeft, dan kan de jonggehandicaptenkorting niet in de loonbelasting worden toegepast. Om te voorkomen dat de korting dan pas na afloop van het kalenderjaar in de inkomstenbelasting kan worden vergolden, wordt de mogelijkheid in het leven geroepen om ook in deze situaties al in de loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting.

5.2. Aanpassing doorbetalingsregeling

Door aanvaarding van het amendement De Nieuwe tot 8 oktober wordt het loon van de directeur-grootaandeelhouder die enig werknemer is van zijn BV met ingang van 1 januari 2008 niet langer in de loonbelasting betrokken.¹ Het loon van deze directeur-grootaandeelhouders wordt reeds reeds in de inkomstenbelasting betrokken. Zonder nadere regelgeving zou deze wijziging onwenselijke gevolgen hebben voor een regeling die in de praktijk bekend staat als doorbetalingsregeling of afgebaarloonregeling. Deze regeling houdt in dat in geval een werknemer van werkgever A uit hoortte van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B, werkgever B geen loonbelasting heeft in te houden mits hij het loon uitsluitend aan werkgever A. De onwenselijke gevolgen zouden zijn dat in situaties dat de directeur-grootaandeelhouder enig werknemer is, de doorbetalingsregeling niet meer van toepassing zou kunnen zijn. Om dat de doorbetalingsregeling ook in deze situaties in een behoorlijke vorm kan voortduren op Kamervragen over de sociale verzekeringsplicht van directeur-grootaandeelhouders, wordt de doorbetalingsregeling geëxtendeerd zodat deze regeling ook in een dergelijke situatie van toepassing kan worden.² Deze wijziging van de doorbetalingsregeling geldt mutatis mutandis ook voor de premieheffing werknemersverzekeringen.

5.3. Voorzetting tijdelijke regeling (loon in, loon over)

Loon wordt in beginsel toegerekend aan het tijdstip waarin het is betaald. Omdat de administratieve systemen van sommige werkgevers anders waren ingericht en het niet was gewenst dat deze werkgevers hun administratie op korte termijn moesten aanpassen, is zij de inwerkingtreding van de Wet financiering sociale verzekeringen met betrekking tot het jaar 2006 geregeld dat werkgevers het in een bepaald tijdvak uitbetaalde loon onder voorwaarden mogen toerekenen aan de verstreken loontijdvakken waarop het loon betrekking heeft. Deze regeling is voor het jaar 2007 verlengd. Omdat voor een dergelijke regeling meer informatie nodig is, wordt deze regeling ook voor het jaar 2008

¹ Kamerstukken II 2006/07, 30 894, nr. 12 (Hedrick).

² Aanhangsel Handelingen I 2006/07, nr. 2208.

verleend. Verwezen zij naar de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 10 april 2007.¹

6. Vereenvoudiging afdrachtvermindering spur- en ontwikkelingswerk

Er wordt een aantal wijzigingen aangebracht ten behoeve van een verdere vereenvoudiging van de Wet bevordering spur- en ontwikkelingswerk (WB50). De WB50 is de voornaamste voor de afdrachtvermindering spur- en ontwikkelingswerk (S&O-afdrachtvermindering) in de Wet vermindering afdracht belasting en premie voor de volkswaerkeren (WWV) en de afdracht spur- en ontwikkelingswerk in de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IS 2001). De wijzigingen zien vooral op de berekening van het gemiddelde uurloon (ook wel aangeduid als S&O-uurloon). Dit uurloon is, naast het aantal verlichte uren aan spur- en ontwikkelingswerk, bepaald voor de hoogte van de toe te kennen afdrachtvermindering. Tot 2006 mocht de S&O-inhoudingsplichtige een ingevulde loonberekening per werknemer maken. Thans geldt een overgangsregeling, waarbij het uurloon wordt gebaseerd op historische gegevens ten tijde van afdrachtvermindering – op een forfaitair bedrag. In het Belastingplan 2007 is het voornemen aangekondigd om per 1 januari 2008 een vereenvoudigde berekeningswijze in te voeren. Die vereenvoudigde berekeningswijze is in het onderhavige verslagvoorstel opgenomen, maar zal nog niet in werking kunnen treden per 1 januari 2008. Reden daarvoor is dat bij de vereenvoudigde berekeningswijze gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV). Voor de afdrachtvermindering over 2008 zou daarbij gebruik moeten worden gemaakt van gegevens over het jaar 2006. De polisadministratie is operationeel sinds 1 januari 2006. Echter, door diverse factoren ontbreken er op dit moment te veel gegevens in de polisadministratie over het kalenderjaar 2006 en is de kwaliteit van de beschikbare gegevens niet altijd voldoende. Op het moment van de ontwikkeling van de plannen voor de berekening van het gemiddelde uurloon voor de S&O-afdrachtvermindering waren deze startproblemen niet voorzien. Hoeveel er thans hard aan wordt gewerkt om die problemen op te lossen, zal de polis per 1 januari 2008 nog niet voldoende op orde zijn om de vereenvoudigde berekeningswijze met ingang van die datum in te voeren. Daarom wordt in ieder geval voor het jaar 2008 nog uitgegaan van de huidige overgangsregeling. Hiervoor is gekozen omdat deze regeling – hoewel dus wordt uitgegaan van gedeeltelijke gegevens – eenvoudig is en bekend is bij S&O-inhoudingsplichtigen. Daarbij zal, omdat in de overgangsregeling moet worden uitgegaan van de S&O-uren uit 2005, een indexatie worden toegepast. Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen spur- en ontwikkelingswerk hebben verricht voorafgaand aan de S&O-verklaring beschikken, wordt het huidige tarief met ingang van 1 januari 2008 verhoogd van €20 naar €29 (het gemiddelde uurloon van alle S&O-inhoudingsplichtigen die in 2007 geen gebruik maakten van het forfait in 2007). De berekeningswijze van het gemiddelde uurloon voor 2008 leidt tot een budgettaire derving van €7 miljoen. Daarvan wordt €4 miljoen verrekend door de indexatie van het gemiddelde uurloon 2005 met 2% (eenmalig in 2008) en €3 miljoen door de verhoging van het forfaitaire uurloon van €20 naar €29 (structureel).

¹Kamerstukken II 2006/07:20-448, nr. 328.

Nieuwe berekeningswijze

De nieuwe berekeningswijze waarbij gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polis zal in werking treden op een bij Koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Voordie berekeningswijze hoeven werkgevers niet opnieuw gegevens aan te leveren die zij al eerder via de aangifte loonheffingen hebben verschaft. Het S&O-uurloon zal worden berekend met behulp van gegevens zoals die op een bepaalde peildatum zijn opgenomen in de polisadministratie van het UWV. Het gaat daarbij om de (fiscale) loonen en de verleende uren van de werknemers die S&O hebben verricht in het tweede kalenderjaar voortvloeiende aan het kalenderjaar waarop de afdrachtvermindering betrekking heeft (S&O-referentiejaar).

Indien in het S&O-referentiejaar geen spreek- en ontwikkelingswaarde is vericht van een S&O-verklaring is afgegeven, zal overeenkomstig de huidige systematie een forfaitair uurloon gelden. De forfaitaire uurloon bedraagt per 1 januari 2008 €29.

De nieuwe berekeningswijze voor het gemiddelde uurloon met behulp van de polis (inwerkingtreding bij KB) leidt tot een structurele derving van €14 miljoen. Dit wordt veroorzaakt doordat in de deze berekening wordt uitgegaan van een standaard aantalverlofuren van 15% van het aantal verleende uren, terwijl tot de inwerkingtreding van de plannen met de polis wordt uitgegaan van een lager vastgesteld standaard aantal verlofuren of van het werkelijke aantal verlofuren. Het gemiddelde aantal werkelijke verlofuren ligt tussen de 10 en 12%.

Ten behoeve van de nieuwe berekeningswijze zal het UWV gegevens uit de polis verstrekken aan de minister van Economische Zaken (SenterNovem). De Belastingdienst zal op grond van een overeenkomst met het UWV aan het UWV de bevoegdheid verlenen om het fiscale loon (gegevens van de Belastingdienst) uit de polisadministratie namens de Belastingdienst te verstrekken aan de minister van Economische Zaken ten behoeve van de S&O-urloonberekening. De nieuwe regeling met bijbehorende gegevensuitwisseling is voorgelegd aan het College Bescherming Persoonsgegevens en heeft het College geen aanbeiding gegeven tot opmerkingen.

Met ingang van 1 januari 2008 wordt nog een aantal andere wijzigingen aangebracht ter vereenvoudiging van de WBSO. Ten eerste gaat het om een verminderde frequentie van de mededelingplicht voor de S&O-inhoudingsplichtige bij overachting van de marge (dat wil zeggen dat het daadwerkelijke aantal S&O-uren afwijken van het voorgeschatte aantal uren waarvan de S&O-verklaring uitgaat en daarbij bepaalde marges worden overschreden) en, in samenhang daarmee, een verminderde frequentie voor de afgifte van een correctie-S&O-verklaring die volgt op een mededeling van de S&O-inhoudingsplichtige aan SenterNovem. Hierdoor wordt het maximale aantal correctie-mededelingen van drie per kalenderjaar teruggebracht naar maximaal één. Daarnaast wordt, in verband met in de praktijk gebleken knelpunten, de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffingen moet worden verwerkt, met een aansluitend vlak te verlengd.

Vervolgens wordt de mogelijkheid gecreëerd om bij ministeriële regeling de S&O-inhoudingsplichtige te verplichten tot het op elektronische wijze indienen van de aanvraag en de mededeling. Dit sluit aan bij

de verdere digitalisering van de maatschappij en leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door Zetierflevem van benodigde gegevens.

tot slot wordt de mededelingstermijn bij de S&O-aftrek in de inkomstenbelasting in geval van besteding van minder dan 500 uren aan speur- of ontbuitelingswerk verlengd met een maand. Deze termijn wordt daarmee in overeenstemming gebracht met de mededelingstermijn voor de S&O-inhoudingsplichtige in geval van margeoverschrijding bij de S&O-aftrekvermindering.

7. Dividendbelasting

7.1. Omzetting terugpaasregeling in afdrachtvermindering

Een inhoudingsplichtige die voor de vennootschapsbelasting als fiscale beleggingsinstelling is aangemerkt, is voor die belasting onderworpen aan een nutaafrekening van de voorwaarden om voor dat taafrekening te komen, is dat de beleggingsinstelling haar winst (bijvoorbeeld dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeert aan haar aandeelhouders. Op die uitkering moet Nederlandse dividendbelasting worden ingehouden, zodat heffing over de winst van de beleggingsinstelling is gewaarborgd.

Een beleggingsinstelling die dividend ontvangt op haar belegging in een Nederlandse vennootschap kan de Nederlandse dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, verrekenen met de door haar verschuldigde vennootschapsbelasting. In verband met het nutaafrekening is de door de beleggingsinstelling verschuldigde vennootschapsbelasting nihil, waardoor de aanslag feitelijk resulteert in een terugpaas van de ten laste van de instelling ingehouden dividendbelasting. De aanslag vennootschapsbelasting kan worden vastgesteld tot drie jaren na afloop van het boekjaar, terwijl de beleggingsinstelling al binnen acht maanden na afloop van het boekjaar aan haar uitkeeringverplichting moet voldoen. Daarom bestaat voor een beleggingsinstelling de mogelijkheid om de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, al op een eerder tijdstip terug te varen.

Per 1 augustus 2007 kunnen ook in het buitenland gevestigde vennootschappen met een Nederlandse vaste inrichting onder voorwaarden als beleggingsinstelling kunnen worden aangemerkt. Dit heeft tot gevolg dat de oegelijke buitenlandse vennootschappen ongemild recht krijgen op terugpaas van Nederlandse dividendbelasting. Hierdoor gaat feitelijk een Nederlandse belastingclaim op Nederlandse binnen verloren. Bij de beleggingsinstelling wordt namelijk vanwege het nutaafrekening geen vennootschapsbelasting geheven over de winst van de vaste inrichting. Daarnaast kan geen Nederlandse dividendbelasting worden geheven bij uitdeling, omdat de beleggingsinstelling niet in Nederland is gevestigd.

Om de bijdrage in in part nieuwe te beperken, wordt om de huidige terugpaasregeling nagezet in een afdrachtvermindering binnen de dividendbelasting. Deze afdrachtvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de door haar af te dragen dividendbelasting een vermindering mag toepassen ter grootte van de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden. Om geen onderscheid te maken met ten laste van de fiscale beleggingsinstelling ingehouden en drukkende buitenlandse bronbelasting, zal ook deze volledig in aanmerking kunnen worden genomen bij de berekening van de afdrachtvermindering. De huidige regeling inzake toegenomen toegenomen voor buitenlandse bronheffingen kan daarmee komen te vervallen. Daarmee wordt tevens de aanleiding voor de procedure voor het

Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak C-194/6 (Orange Europeaan Smallcap Fund) weggenomen.

De budgettaire dering van de in dit voorstel opgenomen afdrachtfremdend bedrag jaarlijks circa €5 miljoen. Daar staat tegenover dat een toekomstige budgettaire dering als gevolg van een ruimere toepassing van de terugkoopbelasting dividendbelasting wordt voorkomen.

7.2. Versterking vrijstelling inkoop eigen aandelen

In de dividendbelasting is een vrijstelling opgenomen, die inhoudt dat beursgenoteerde ondernemingen onder voorwaarden en binnen een bepaalde limiet onbelast eigen aandelen kunnen inkopen. De limiet is zodanig geformuleerd dat bij overschrijding van de limiet de vrijstelling vervalt, dus ook voor het gedeelte van de inkoop of een eerdere inkoop van het jaar dat blijft binnen de limiet. In de praktijk wordt dit als knellend ervaren. Daarom wordt een inkoop ten zake van ervan ingekoper dividendbelasting wordt ingehouden niet meegeteld bij de beoordeling of de limiet is overschreden en is de sanctie op overtreding van de limiet alleen van toepassing op het bedrag van de overschrijding in plaats van op het gehele bedrag van de inkoop.

8. Uitbreiding vrijstelling kansspelbelasting prijsvragen

Deze wijziging geeft uitvoering aan een toezegging van de staatssecretaris van Financiën naar aanleiding van Kamervragen over het opleveren van een naheffingsaanslag kansspelbelasting in verband met de zogenaamde 'Zeeuwse milieuprijs'. Ook prijzen die zijn toegelikt voor prestaties die het algemeen maatschappelijk belang dienen worden voortaan als uitzonderingscategorie voor de kansspelbelasting aangemerkt. Tevens wordt vastgelegd dat bij de beoordeling of een prijsvraag als kansspel moet worden aangemerkt de aard van de prestaties bepalend is en niet de aard van de deelnemers.

9. Overdrachtsbelasting

9.1. Bestijging constructies onroerende zaaklichamen

De overdrachtsbelasting betreft de verkrijging van onroerende zaken in de belastingheffing te betrekken. Onder omstandigheden worden bepaalde aandelen gelijkgesteld met in Nederland gelegen onroerende zaken. Het doel hiervan is enerzijds te voorkomen dat door middel van het tussenschikken van rechtspersonen de heffing van overdrachtsbelasting wordt ontgaan en anderzijds om het in wezen gelijke ook fiscaal gelijk te behandelen door een meer economische benadering.

De verkrijging van aandelen is slechts belast indien aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden wordt voldaan:

- 1) Een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal (vennootschap) kwalificeert als een onroerende zaaklichaam (OZL). Hiervoor moet worden voldaan aan twee eisen:

* Aanhangsel Handelingen I 2005/07, nr. 1240.

- a. De bezitsreis. Dat wil zeggen dat de bezittingen van een vennootschap voor ten minste 70% uit in Nederland gelegen onroerende zaken of rechten daarop bestaan. Voor de bepaling of voldaan wordt aan de bezitsreis worden aandelen die een vennootschap in een OZL heeft, gelijkgesteld met onroerende zaken en wordt een dergelijke deelneming in beginsel meegerekend voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer.
 - b. De consolidatie-eis. Als de deelneming uit minimaal een derde nominaal geplaatst aandelenkapitaal bestaat, worden alle bezittingen en schulden van deze deelneming naar rato toegerekend aan de moedervennootschap.
- 2) De vennootschap benagt het verkrijgen, verwerven of expliteren van Nederlandse onroerende zaken, of rechten waaraan deze zijn onderworpen.
 - 3) De verkrijging van de aandelen krijgt of vergroot een substantieel belang in het geplaatste aandelenkapitaal van het OZL. Afhankelijk of de verkrijger een lichaam of natuurlijk persoon is gelden hier andere criteria voor. De criteria van dit belang zijn ontleend aan de tot 1997 geldende samenkelijk belangregeling in de inkomstenbelasting. Gemakshalve wordt daarom hierna in de toelichting gesproken over het "aanmerkelijk belang" om het substantiële belang te duiden.

Door de Belastingdienst is geconstateerd dat de heffing van overdrachtsbelasting bij de handel in aandelen van OZL's wordt ontlopen. De geconstateerde constructies maken allemaal gebruik van het gegeven dat voor het bepalen van het al dan niet voldoen aan de samenkelijkbelangcriteriën de consolidatie-eis geen onderscheid wordt gemaakt tussen aandelen met verschillende rechten (voort aandelen).

Dergelijke constructies kunnen eveneens worden toegepast om de consolidatie-eis en in het verlengde daarvan de bezitsreis te frustreren. Bij een pakket van minder dan een derde van de aandelen worden de aandelen in het dochter-OZL immers niet geconsolideerd, maar wordt de waarde van de deelneming alleen meegerekend voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer. Indien een dergelijke dochter-OZL met vreemd vermogen is gefinancierd, zijn de aandelen maar een fractie waard van de onderliggende onroerende zaken. Hierdoor wordt de deelneming voor slechts een fractie van de daadwerkelijke waarde meegerekend voor de bezitsreis van de moedervennootschap. Gevolg is dat de moedervennootschap niet kwalificeert als OZL, waardoor de verkrijging van die aandelen in de moedervennootschap zonder heffing van overdrachtsbelasting kan plaatsvinden. Dit is ten onrechte aangenomen en wel meer dan een derde deel van het daadwerkelijke belang in de onroerende zaken van de dochtervennootschap wordt verkregen.

Ter illustratie van de gehanteerde constructies zijn in de officiële wijze toelichting een aantal voorbeelden opgenomen.

Aanpak van constructies met voort aandelen

De overdrachtsbelasting wordt dusdanig aangepakt dat er recht wordt gedaan aan de naar mijnlijke bedoeling van de wetgever, namelijk dat de verkrijging van een samenkelijk belang in een OZL belast is. Hiertoe wordt de koppeling aan het geplaatste aandelenkapitaal van de aanmerkelijkbelangseis en

de consolidatie-eis en in het verleden daarvan de bezitser is opgelaten. Door het belang in een OZL voortaan materieel te bepalen wordt voorkomen dat de belastingheffing wordt gefrustreerd door op gekunstelde wijze het geplaatste aandelenkapitaal te vergroten met aandelen die in vrijwel geen enkele (economische) relatie staan tot de onroerende zaken in het OZL.

Aandelen in een OZL worden belast tegen de waarde van de onroerende zaken die door deze aandelen worden vertegenwoordigd. Het genoemde artikel werd tot dusver zo uitgelegd dat aansluiting moest worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal. Door voortaan in de overdrachtsbelasting aansluiting te zoeken bij het daadwerkelijke belang in het OZL heeft deze wijziging haar belang verloren. Voor de maatstaf van heffing vormt voortaan eveneens aansluiting gezocht bij het daadwerkelijke belang dat de aandelen vertegenwoordigen in de vennootschap. Het condecid in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet doorslaggevend. De resolutie van 22 november 1935, nr. 139, waarin wordt aangegeven dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen soorten aandelen, heeft dus ook haar belang verloren en zal worden ingetrokken.

9.2. *Uitbreiding vrijstelling natuur*

Bij de parlementaire behandeling van de uitbreiding van de vrijstelling voor de verkrijging van bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond heeft de minister van Financiën toegezegd te bezien of deze vrijstelling verder kan worden uitgebreid met de verkrijging van natuurgrond.³

Voor de aanschaf van natuurgrond bestaan al diverse specifieke vrijstellingen van overdrachtsbelasting. Allereerst is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging door Staatsbosbeheer. Dit is een op zichzelf staande vrijstelling, die opgenomen is in de overdrachtsbelasting bij de verzelfstandiging van Staatsbosbeheer.⁴ In de Natuurschoonwet 1928 is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging van een landgoed. Hierbij gelden specifieke voorwaarden. Onder andere is vereist dat de verkrijgende rechtspersoon naar het oordeel van de minister van Financiën de instandhouding van één of meer landgoederen als hoofdoel moet hebben. Organisaties als de Vereniging Natuurmonumenten hebben zulke doelstellingen en kunnen daarom niet deelen in deze vrijstelling. Daarnaast bestaan er twee belastingbesluiten op grond waarvan een rechtspersoon die zich het behoud van natuurschoon ten doel stelt, vrij van overdrachtsbelasting natuurschoon en bepaalde opstallen die niet aangemerkt kunnen worden als landgoed in zin van de NSW – kan verkrijgen. Deze belastingbesluiten zijn de afgelopen jaren geïntroduceerd om organisaties als de Vereniging Natuurmonumenten en de Provinciale Landschappen tegemoet te komen.

De vrijstellingen van overdrachtsbelasting voor de verkrijging van natuurgrond worden gewijzigd. Het voordeel heeft een breedte elementen. Er wordt een eis van vrijstelling in de overdrachtsbelasting gecreëerd en de vrijstelling in de natuurschoonwet wordt daardoor vernieuwd dat de vrijstelling voortaan is gekoppeld aan de kwalificatie van het verkregen als landgoed. De eis dat de verkrijger de instandhouding van één of meer landgoederen ten doel moet hebben, komt te vervallen. Met een

³ Kamerstukken II 2008/09, 50 941, nr. 1, p. 3.

⁴ Vrijverzelfstandiging Staatsbosbeheer PM.

algehele vrijstelling voor natuurgrond en een vermindering in de NSIV vervalt de noodzaak tot handhaving van de eerder genoemde beleidsbesluiten. Met ingang van de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel worden deze dan ook ingetrokken.

In de overdrachtsbelasting komt een algemene vrijstelling voor natuurgrond. Onder natuurgrond wordt verstaan natuurterreinen en grond bestemd met houthoutplanten.¹⁰ Voorts geldt de voorwaarde dat de inrichting en het beheer geheel of ten minste geheel (90% of meer) duurzaam zijn afgesloten op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. Stadsparkeert, plantsoenen en dergelijke worden niet als natuurgrond aangemerkt, evenmin als tuinen en dergelijk behorend bij een woning. De vrijstelling is alleen van toepassing indien de verkregen natuurgrond gedurende tien jaar als zodanig in stand wordt gehouden. Indien binnen tien jaar na de verkrijging geen sprake meer is van natuurgrond komt de eerder verkregen vrijstelling te vervallen. Deze voorwaarde is opgenomen om oneigenlijk gebruik te voorkomen. De overdracht van een derde binnen de tienjaartermijn heeft de eerder verkregen vrijstelling in beginsel niet aan te tasten; de overdrager is wel afzonderlijk aansprakelijk als hij zijn opvolger niet langer sprake is van natuurgrond. Ook bij de verkrijging van verpachte natuurgrond is de vrijstelling van toepassing, mits gedurende tien jaar sprake blijft van natuurgrond. Hetzelfde geldt voor natuurgrond waarbij sprake is van rechten van erfpacht of beklemming daarop. Ingeval natuurgrond binnen de tienjaartermijn met gebruikmaking van de vrijstelling feitelijk als cultuurgrond wordt gebruikt, komt de eerder verkregen natuurgrondvrijstelling niet te vervallen.

10. Omzetbelasting

10.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten

De jurisprudentie van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen (HvJ EG) over de rechtvaligheid van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische diensten loopt op een drietal punten tot een beperking respectievelijk herijking van de vrijstelling voor medische handelingen:

- a. de vrijstelling voor medische diensten wordt met het oog op rechtlijnconformiteit beperkt tot de gezondheidskundige verzorging van de mens;
- b. ter verzekering van een juiste en eenvoudige toepassing in Nederland van de conform onderdeel a beperkte medische vrijstelling, dient de (para)medische zorgverlener voor zijn werkzaamheden op het gebied van de gezondheidskundige verzorging van de mens, te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtige na de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
- c. de vrijstelling voor de levering van tandprothesen wordt met het oog op rechtlijnconformiteit beperkt tot de levering van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici.

Ad a. Gezondheidskundige verzorging van de mens

¹⁰ Het betreft punt 16 van de Resolutie van 27 december 1999, nr. IB 99/1034 en de hierbij behorende mededeling van de staatssecretaris van Financien van 20 augustus 1999, nr. VB 99/359.

¹¹ Als bedoeld in het Rangschikingsbesluit NSIV.

Deze beperking, voortvloeiend uit de jurisprudentie van het HvJ EG, was verder opgenomen in het bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangelegde voorstel 30 001.¹⁰ Nu de behandeling van dat voorstel door de Kamer vooralsnog, in afwachting van nadere jurisprudentie, op verzoek van de minister van Financien is aangehouden¹¹, wordt de onderhavige beperking van de onder de omzetbelasting van toepassing zijnde medische vrijstelling overgeheveld naar het voorliggende voorwetsal.

In 2003 heeft het HvJ EG een aantal arresten gewezen over de reikwijdte van de vrijstelling in de omzetbelasting van medische prestaties in de Zesde Richtlijn.¹² Deze arresten zijn overtuigd van belang onder het regime van de BTW-richtlijn 2006¹³ die voor de Zesde Richtlijn in de plaats is gekomen. In deze arresten wordt meer duidelijkheid verschaft over het antwoord op de vraag welke activiteiten worden aangemerkt als gezondheidskundige verzorging van de mens en middelen zijn vrijgesteld van de heffing van BTW. Uit eerdere jurisprudentie was al duidelijk geworden dat de toepassing van de medische vrijstelling in de Zesde Richtlijn – en daarmee thans in de BTW-richtlijn 2006 – in ieder geval gebonden is aan twee voorwaarden. Ten eerste moet het doel van de dienst de bescherming van de gezondheid betreffen (inclusief finaal onderhoud of herstel ervan), en ten tweede dient dit zogeheten therapeutische doel verwezenlijkt te worden door een persoon ongeacht de rechtsvorm met de vereiste beroepsqualificaties. Het therapeutische doel van een dienst is dus bepalend voor de toepassing van de vrijstelling.¹⁴

De medische vrijstelling in de omzetbelasting kent niet de voorwaarde van het vorenvermelde therapeutische doel (in termen van de Zesde Richtlijn: de gezondheidskundige verzorging van de mens). Weliswaar is de vrijstelling gekoppeld aan de beroepen waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet BIG, maar er wordt geen omschrijving gegeven van de desbetreffende medische diensten en daardoor is er niet expliciet de beperking dat het moet gaan om de gezondheidscunde verzorging van de mens. De omzetbelasting heeft op dit gebied zodoende een ruimere reikwijdte dan de BTW-richtlijn 2006. Dit betekent onder meer dat bepaalde civielen die volgens het HvJ EG niet vallen onder de medische vrijstelling, onder de Wet OB wel onder de vrijstelling vallen. Een nadrukkelijke wettelijke koppeling van de vrijstelling aan de gezondheidskundige verzorging van de mens is thans geboden om strijdigheid met Europese regelgeving te beëindigen. Door de wijziging van de medische vrijstelling zullen bepaalde (para)medici die thans allen vrijgestelde prestaties verrichten, leverende prestaties gaan verrichten.

¹⁰ Voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met de aanpak van constructies met betrekking tot (minimale) zaken alsmede in verband met een aanpassing op enkele onderdelen (Kamervoorstel II 2005/06-30 001, nr. 2, en 3).

¹¹ Kamervragen II 2006/07-30 001, nr. 10.

¹² Richtlijn nr. 7/386/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de vergoeding door de Staat van medische diensten – Gemeenschappelijk besluit van de Raad over de toegevoegde waarde en uniforme grondslag (PESC L 145).

¹³ Richtlijn nr. 2006/112/EG van de Raad van de Europese Unie van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke systeem van belasting over de toegevoegde waarde (PESC L 347).

¹⁴ Deze uitleg van de medische vrijstelling volgt uit het arrest van het HvJ EG van 20 november 2003, C-212/01 (Margarete Unterperthinger) waarin expliciet is vastgesteld dat medische diensten die worden verricht om de mens in staat te stellen een behandeling te nemen en verspreiden rechtstreeks de verbruiken (in: Ciel, over een invaliditeitskering), niet vallen onder de medische vrijstelling. In het arrest van 20 november 2003, C-107/01 (Pater d'Ambrunenti) is voorts bepaald dat alleen diensten van een arts die hoofdzakelijk tot doel hebben om de gezondheid van de betrokken persoon te beschermen, vallen onder de vrijstelling.

Wat betreft de vrijstelling voor de gezondheidskundige verzorging van de mens worden nog enkele andere wijzigingen aangebracht.

Uitbreit in de eerste plaats een beperking van de vrijstelling voor de diensten van psychologen - hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG - tot de diensten welke liggen op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens. Deze wijziging moet voortvloeien uit de hierboven onder a. genoemde amendementen van het Hvd E.G. van november 2003.

In de tweede plaats wordt de gezondheidskundige verzorging van de mens, verricht door pedagogen - hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG -, vrijgesteld van de heffing van omzetbelasting. Mede naar aanleiding van de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage moet worden erkend dat het beginsel van fiscaal neutraliteit met zich brengt dat de gezondheidskundige verzorging van de mens door pedagogen de onderhevige vrijstelling evenzover de daarbij dient te worden als de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen.¹⁴ Overigens worden met beide beroepsaanduidingen in dit verband uitsluitend zorgverleners bedoeld die met goed gevolg een Nederlandse, of daarmee in kwaliteit opzicht gelijk te stellen buitenlandse, universitaire opleiding in de psychologie of pedagogie hebben afgerond.

In de derde plaats wordt de vrijstelling van omzetbelasting voor de diensten door tandtechnici, beperkt tot de diensten die deze beroepsbeoefenaren "als zodanig" verrichten. Hiermee wordt bevestigd de reikwijdte van deze vrijstelling af te stemmen op die welke in dit verband is voorzien met betrekking tot de vrijstelling van omzetbelasting voor onderscheidenlijk de (para)medische diensten en de diensten door psychologen en pedagogen.

Ad b. (Para)medici dienen op het verrichten van hun specifieke werkzaamheden gerichte opleidingen te hebben afgerond als omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg

Het HvJ E.G. heeft in 2000 arrest gewezen in een tweetal (gevoegde) zaken waarin de Hoge Raad in 2004 prejudiciële vragen had gesteld over doel en strekking van de medische vrijstelling.¹⁵ De centrale vraag van de Hoge Raad in deze gevallen was losgepakt op de verwijzing in de medische vrijstelling in de omzetbelasting naar de voorenvermelde Wet BIG. Het arrest bevestigt dat deze verwijzing is toegestaan.

Het HvJ E.G. overweegt daarbij dat niet alle gezondheidskundige verzorging van de mens onder de vrijstelling valt, omdat die vrijstelling alleen betrekking heeft op gezondheidskundige verzorging die, geleid op de beroepsopleiding van de zorgverleners, voldoende kwaliteitsniveau heeft. Daarbij dient volgens het HvJ E.G. steeds het beginsel van de fiscale neutraliteit in acht te worden genomen.

De BTW-richtlijn 2006 en het hieraan daartoe zijnde arrest bieden alle ruimte om het door het HvJ E.G. bedoelde kwaliteitsniveau - waar mogelijk - van overheidswege te controleren. In de Nederlandse verhoudingen is de Wet BIG het daarbij gebodende instrument. In recente Nederlandse

¹⁴ Pnt 1 februari 2007, nr. BK-20/0036.

¹⁵ HvJ E.G. 27 september 2000, C-443/04 (Solleveld) en C-444/04 (Van den Hout-van Espinooghe).

jurisprudentie¹⁶ heeft de rechter – omdat de huidige medische vrijstelling van de Wet OB ook door beroepsbeoefenaren verrichte diensten vrijstelt welke niet bij of krachtens de Wet BIG worden gereguleerd – de werkzaamheden van een tweetal osteopaten, respectievelijk van een chiropractor, met toepassing van het beginsel van de fiscale neutraliteit eveneens gerangschikt onder de medische vrijstelling in de omzetbelasting. Dit geeft aanleiding de niet-fiscale kwaliteitsnorm die in de bestaande verwijzing in de omzetbelasting naar de Wet BIG besloten ligt, te herijken. De bedoelde herijking komt in de nieuw opzet tot uitdrukking in de voorwaarde dat de hier bedoelde gezondheidskundige verzorging van de mens alleen is vrijgesteld van omzetbelasting indien de desbetreffende werkzaamheden worden uitgevoerd door medische of paramedische beroepsbeoefenaren die een op het verrichten van die specifieke werkzaamheden gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor de daan worden omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG. Aandien is voorts te zien dat de vrijgestelde diensten van deze beroepsbeoefenaren aan het voerde (para)medische diensten in Nederland noodzakelijk geachte kwaliteitsniveau voldoen.

Als gevolg van de herijking zullen de werkzaamheden van osteopaten en chiropractoren met ingang van 1 januari 2008 niet langer van omzetbelasting zijn vrijgesteld omdat van efdie datum handelingen, uitgevoerd door artsen of andere beroepsbeoefenaren in de zin van de Wet BIG, die met bedoelde werkzaamheden overeenkomen, in de heffing van omzetbelasting worden betrokken. Ook andere thans vrijgestelde diensten van beroepsbeoefenaren in de zin van de Wet BIG waarvoor de opleidingseisen niet vastliggen in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG, zullen met ingang van 1 januari 2008 onder de heffing van de omzetbelasting. Als gevolg van de herijking zullen bepaalde (para)medische thans alleen vrijgestelde prestaties verrichten, met ingang van genoemde datum tevens belaste prestaties gaan verrichten.

Tot slot wordt in herinnering geroepen dat bij de parlementaire behandeling van het Belastingplan 2007 een motie van de Tweede Kamerleden Deenen, Elissen, Dijk, en Ooms over vrijstelling van omzetbelasting voor praktijkondersteuners werd aangenomen.¹⁷ Door het toenmalige kabinet werd aangegeven dat een dergelijke vrijstelling zou worden bezien in het kader van de herziening van de vrijstelling voor medische beroepen. De conclusie is dat uitvoering van de motie niet zou passen bij de herijking van de medische vrijstelling zoals deze in dit wetsontwerp is opgenomen. Immers de verpleegkundige die als praktijkondersteuner werkt, zal niet langer daarvoor zijn vrijgesteld, omdat voordat beroep geen opleidingseisen in het kader van de Wet BIG worden gesteld. Er zal dus ook geen sprake meer zijn van een ongelijke behandeling met doktersassistenten die als praktijkondersteuner werken.

Ad c. Levering van tandprothesen door tandarts en tandtechnici

De omzetbelasting is althans een vrijstelling voor leveringen van tandprothesen. De vrijstelling geldt ongeacht de hoedanigheid van de leverancier. Zo is de vrijstelling van toepassing op tandartsen en

¹⁶ Gerechtshof Amsterdam 23 oktober 2008, nr. 04-02173, VN 2007/11.17; Gerechtshof 's-Gravenhage 19 maart 2007, nr. BG-04-02007, VN 2007/20.23; Rechtbank Brede 23 maart 2008, nr. AMB 90-1988, IJFTR 16 juni 2007, nr. 2007/1044.

¹⁷ Kamerstukken II 2006/07, 30 804, nr. 27.

landtechnici, maar ook op andere ondernemers die landprothesen leveren, bijvoorbeeld tussenpersonen.

De BfW-richtlijn 2008 – en daarvoor de Zede Richtlijn – is op een minder ruime leest geschied. De richtlijn beperkt het toepassingsgebied van de vrijstelling voor de levering van landprothesen tot leveringen door landartsen en landtechnici.

Het HvJ EG heeft bepaald dat de beperking van de vrijstelling tot landartsen en landtechnici een essentieel element vormt van de vrijstellingsregeling en dat het de lidstaten niet vrijstaat de werkingssfeer van de vrijstelling uit te breiden tot andere ondernemers dan landartsen en landtechnici.¹⁹ Het HvJ EG oordeelt de huidige Nederlandse regeling dan ook strijdig met de bepalingen van de richtlijn, wat betekent dat Nederland de ouderwetse vrijstellingsregeling dient aan te passen. Vanaf 1 januari 2008 worden leveringen van landprothesen alleen nog van omzetbelasting vrijgesteld indien die leveringen worden verricht door landartsen of door landtechnici.

10.2. Toepassing nultarief voor luchtvaartuigen

In het kader van deze wijzigingen in de omzetbelasting wordt tevens de regeling met betrekking tot de toepassing van het zogenoemde nultarief voor het internationale luchtvervoer aangepast om de definitie van voor de vrijstelling in aanmerking komende luchtvaartuigen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht te brengen.

11. Overgang naar een digitaal Eurovignet

Op basis van het zogeheten eurovignetverdrag wordt in Nederland de belasting van zware motorrijtuigen geheven.²⁰ De heffing vindt niet alleen in Nederland plaats, maar ook in 2 elg 16 Luxemburg, Denemarken en Zweden. De in één van de lidstaten betaalde belasting geeft ook recht op weggebruik in de andere lidstaten. Na bewijs van betaling wordt op dit moment een papieren vignet verstrekt. De heffing wordt verzorgd door een externe serviceprovider, die daarvoor een overeenkomst heeft gesloten met de coördinerende commissie die de uitvoering van het verdrag tot taak heeft. Deze overeenkomst moet in 2008 opnieuw Europees worden aanbesteed. In dat kader zal het papieren vignet worden vervangen door een elektronisch vignet. Dat heeft voordelen voor bedrijven en overheid. De ondernemer kan het papieren vignet, dat nu nog in de vrachtwagen bewaard moet worden, niet meer kwijtraken. De handhaving zal ook efficiënter verlopen omdat alleen vrachtwagens waarvoor niet is betaald nog worden afgezet, na kentekenherkenning. Dat is uiteraard gunstig voor het bedrijfsleven uit oogpunt van administratieve lasten en nalevingskosten. Om de wetgeving in overeenstemming te brengen met deze situatie is de voorliggende wijziging die inhoudt dat het papieren vignet (certificaat) vervalt. De wijziging zal op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden, zodat de inwerkingtreding kan worden afgeslafd op de datum van ingebruikname van het nieuwe systeem. Daarnaast zal deze ingebruikname betekenen dat de mogelijkheid om statal en os elektronische vrieg aanlofte te doen. De

¹⁹ Arrêt van 14 december 2006 zaak C-401/05.

²⁰ Verdrag tot oprichting van de Streef tot gemeenschappelijk verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, Tenzendend 1994, 69.

Belastingdienst zal, wanneer het systeem in gebruik wordt genomen, door middel van een besluit kenbaar maken dat een elektronische aangifte wordt geaccepteerd.

12. Automatische incasso motorrijtuigenbelasting vrachtauto's

Voor vrachtauto's is bij de 'paarse krotcodi' geregeld dat automatische maandincasso motorrijtuigenbelasting (MRB) mogelijk wordt per 1 januari 2008. De overgang op automatische maandincasso is afhankelijk van de totstandkoming van een nieuw automatiseringssysteem. Dit systeem is nog niet operationeel per 1 januari 2008. Invoering van bedoelde automatische maandincasso wordt daarom uitgesteld tot het tijdstip waarop dit systeem gereed is. Dit zal naar verwachting in de loop van 2008 zijn.

13. Afschaffing spoelwater vrijstelling in de grondwaterbelasting

De grondwaterbelasting kent voor het spoelen van meemaa's te gebruiken productverpakkingen een vrijdellings- en teruggaafregeling, de zogenaamde spoelwater vrijstelling. De vrijdellingsregeling wordt toegepast bij grondwateronttrekkingen, de teruggaafregeling bij gebruik van leidingwater.

Deze regeling is in het verleden in de grondwaterbelasting opgenomen met het doel de voedings- en geneesmiddelenindustrie structureel te stimuleren tot het gebruik van herbruikbare productverpakkingen en daardoor het gebruik van éénmalige productverpakkingen te verminderen. De spoelwater vrijstelling is te beschouwen als een steunmaatregel in de zin van het Europees Gemeenschapsrecht. Nu de goedkeuring door de Europese Commissie niet verder wordt verlengd, wordt de spoelwater vrijstelling afgeschaft.

14. Afschaffing verlogging belastingplicht energiebelasting

In onderhavig wetsvoorstel is een bepaling opgenomen ter vereenvoudiging van de energiebelasting. Het betreft het afschaffen van de bepaling in de energiebelasting waarin de belastingplicht wordt verlogd van degene die de levering verricht (aan leverancier) naar de verbruiker. Van verlogging is sprake indien een leverancier niet in Nederland is gevestigd, geen vaste inrichting heeft in Nederland en geen fiscaal vertegenwoordiger heeft aangesteld.

15. Verkorting besteltermijnen Algemene wet inzake rijksbelastingen

In het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving wordt de fiscale besteltermijn voor beschikkingen op aanvraag en beslissingen op bezwaar van een jaar via een tussenstap van drieën veertien teruggebracht naar een termijn die conform de Algemene wet bestuursrecht is.¹⁷⁾ In het onderhavige wetsvoorstel worden enkele technische omzettingen in het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving inzake deze besteltermijnen in de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

¹⁷⁾ Kamerstukken II 2006/07, 30 322.

16. Verbetering rechtsbescherming inkomensafhankelijke regelingen

Het toetsingsinkomen voor de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AwiR) is het verzamelinkomen voor de Wet inkomstenbelasting 2010 (f), als geen aanslag inkomstenbelasting wordt opgelegd. Het toetsbaar (jaar)loon voor de inkomstenbelasting zoals dat uit de jaaropgaven blijkt. Bij bezwaar en beroep met betrekking tot deze gegevens is de fiscale rechtspraak van toepassing. De bestuursrechter (die over de hoogte van de toeslagen oordeelt) heeft zich daardoor niet in te letten met de vraag of het verzamelinkomen of het toetsbare loon op het juiste bedrag is vastgesteld.

Rechtsbescherming tegen een onjuiste vermelding van het toetsbare loon op de jaaropgave is er niet. Wie kan bezwaar worden gemaakt tegen de meedelingsgegevens inkomstenbelasting, maar dit bestaat niet om na afloop van het jaar de jaaropgave ter discussie te stellen bij de inspecteur. De belanghebbende zou daardoor een te lage toeslag kunnen krijgen vanwege een onjuiste jaaropgave merder dat hierin geen herwaai gemaakt kan worden. Dit is niet wettelijk. Weliswaar kan de belanghebbende via indiening van een aangifte inkomstenbelasting bevestigd krijgen dat in plaats van het toetsbare loon het viel voor bezwaar en beroep vatbaar verzamelinkomen jaar geleden, maar daardoor wordt men gedwongen om zonder fiscaal belang alle administratieve handelingen te verrichten en komt men zonder noodzaak in het regime van de inkomstenbelasting terecht.

Om dit te voorkomen wordt de AwiR gewijzigd. Allereerst wordt geregeld dat de inspecteur kan bepalen dat het toetsbare loon tot een ander bedrag in aanmerking wordt genomen dan hetgeen op de jaaropgave is vermeld. Hiermee kunnen eventuele onjuistheden in de jaaropgave waarover geen discussie bestaat op eenvoudige wijze en zonder formaliteiten worden hersteld. Daarnaast zal worden bepaald dat - bij onenigheid tussen de belanghebbende en de inspecteur over de hoogte van het toetsbare loon - de inspecteur dat loon bij voor bezwaar vatbare beschikking kan vaststellen ten behoeve van de door de Belastingdienst Toeslagen uitgeverij de inkomensafhankelijke regelingen. De belanghebbende heeft daarmee een voldoende rechtspraak.

17. EU aspecten

Dit wetsvoorstel bevat enkele EU-aspecten. Het wetsvoorstel bevat een wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 ten aanzien van de reikwijdte van de omzetbelasting vrijstelling voor (para)medische diensten. Deze wijziging is noodzakelijk naar aanleiding van jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Hierin werd de bepalingen in de richtlijn over (para)medische diensten gedeeltelijk te ruim uit. Op een drietal punten wordt nu voorzien in een beperking respectievelijk herijking van de vrijstelling voor (para)medische handelingen in de omzetbelasting. Ook de wijziging met betrekking tot het toepassen van het uitstel in de omzetbelasting voor het internationaal vervoer vliegtuigen is een uitbreiding van de Europese Wet.

Voorts wordt de tonnageheffing en de afslachvermindering zeevaart te wijzigen teneinde beide regelingen verder in lijn te brengen van de bepalingen met de Europese richtlijnen met betrekking tot staatssteun voor het zeevervoer. Zoals in de aanbestedingswijze toelichting uitgebreid uiteenzet is sluit de huidige bepalingen binnen de tonnageheffing en de afslachvermindering zeevaart niet.

goed aan bij de definitie van het begrip zee en bij het begrip waterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 1320/04¹¹ van de Europese Commissie. Daarmee hebben de regelingen onbedoeld een te ruime uitleg gekregen, die niet valt binnen het toepassingsbereik van de voornoemde richtlijnen. De wijziging wordt doorgevoerd en een eventuele steunprocedure van de Europese Commissie tegen Nederland te voorkomen. Voorts wordt de statische verwijzing naar bijlage I van genoemde verordening vervangen door een verwijzing naar de verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van waterwegen van maritieme aard ongedaan wordt gemaakt.

Over de afschaffing van de speelwaterverijstelling in de grondwaterbelasting kan het volgende worden opgemerkt. De speelwaterverijstelling is een steunmaatregel in de zin van het Europees Gemeenschapsrecht. Deze steunmaatregel is in het verleden door de Europese Commissie tot tweemaal toe voor bepaalde tijd goedgekeurd in het kader van de communautaire kaderregeling staatssteun ten behoeve van het milieu. Momenteel is deze goedkeuring verlopen. Gebleken is dat de Europese Commissie de goedkeuring niet zal verlengen omdat dergelijke milieumaatregelen slechts gedurende een periode van maximaal 10 jaar toelaatbaar zijn en deze termijn inmiddels is verstreken. De speelwaterverijstelling moet daarom zo spoedig mogelijk worden beëindigd. Het niet (op korte termijn) afschaffen van de speelwaterverijstelling zal immers leiden tot een procedure door de Europese Commissie, die zeer waarschijnlijk resulteert in een gedwongen terugvordering van op onjuiste gronden verstrekte staatssteun. Dit zou leiden tot substantiële problemen.

18. Budgettaire aspecten

Budgetaire effecten CFM 2008 (miljoen prijzen 2008, -/- = liste vermindering)

	2008	2009	2010	2011	structureel
1. Bevordering ondernemerschap	-200	-200	-200	-200	-200
2. Aanpassing zeeveertravelprijs	0	0	0	0	0
3. Invoering zandwinstebevoegdheid buitenlandse alsmaar nut toegevoegde instellingen	0	0	0	0	0
Loonbelasting					
4. Toepassing jonggehandicaptenkorting	0	0	0	0	0
5. Aanpassing doorbetaald loonregeling	0	0	0	0	0
6. Voorziening (delijke regeling) (loon in, loon over)	0	0	0	0	0
7. Vermeerdering afdracht vermindering spaar en ontwikkelingsven	-7	-17	-17	-17	-17
Dividendbelasting					
8. Omzetting terugafluysing in afdrachtvermindering	-5	-5	-5	-5	-5
9. Verspreiding uitkering rijksoeigen aandelen	0	0	0	0	0
10. Uitbreiding uitkering kansspelbelasting prijzen	-1	-1	-1	-1	-1

¹¹Verordening (EG) nr. 1320/04 van de Commissie van 8 december 2003 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 3, lid 1, d, van Verordening (EG) nr. 1109/70 van de Raad, PBE/L 3 van 7 januari 2004.

Overdrachtsbelasting					
11	Bestrijding constructies onroerendzadichamen	200	200	200	200
12	Uitbreiding vrijstelling natuur	-5	-5	-5	-5
Omzetbelasting					
13	Aanpassing vrijstelling medische diensten	28	28	28	28
14	Toepassing nuttarief voor luchtvaartuigen	0	0	0	0
15	Overgang naar een digitaal Eurovignet	0	0	0	0
16	Afschaffing spoelkruiswervijstelling in de grondwaterbelasting	-0	-0	-0	-0
17	Afschaffing verhoging belastingplicht energiebelasting	0	0	0	0
18	Verkortie betaaltermijnen Aar	0	0	0	0
19	Verbetering rechtsbescherming inkomensafhankelijke regelingen	0	0	0	0
Totaal OM 2008		-17	0	0	0

19. Uitvoeringskosten Belastingdienst

Het merendeel van de maatregelen in dit wetsvoorstel is van technische aard en heeft geen of marginale effect voor de uitvoeringskosten van de Belastingdienst. Alleen de maatregelen in de sfeer van de overdrachtsbelasting en de omzetbelasting hebben een effect op de uitvoeringskosten, omdat zij tot meer werkzaamheden in de sfeer van het toezicht leiden. De geschatte extra uitvoeringskosten van deze maatregelen bedragen €1,25 miljoen vanaf 2008. Het betreft structureel 16 %.

20. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

De gevolgen voor het bedrijfsleven hebben betrekking op een viertal maatregelen: de aanpassing van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische beroepen, de berekening van het gemiddeld uitlofen VDB 50, het invoeren van terugkoppelregelingen voor dividendbelasting en bronheffingen in een attractiviteitsincentief en het mogelijk maken van een elektronisch eurovignet. De overige maatregelen betreffen technische of andersoortige aanpassingen zonder gevolgen voor de structurele administratieve lasten voor bedrijfsleven of burger:

De maatregelen leiden per saldo tot een structurele vermindering van de administratieve lasten bedrijfsleven met €2,2 miljoen. De vermindering hangt samen met het elektronisch eurovignet. Naar verwachting zal veel vaker dan nu het geval is vanuit het bedrijf de auto zelf aangifte worden gedaan. Ook het niet meer hoeven bewaren en tonen van het papieren eurovignet en de vermindering van het aantal gevallen waarin vrachtauto's werden aangehouden, draagt bij aan de vermindering van de administratieve last die in totaal €2,93 miljoen bedraagt. De eenmalige last van de invoering van het elektronisch vignet tikt met de nu bekende gegevens over galing is af. Op het punt van de nalevingskosten wordt een substantiële vermindering van €6 miljoen verwacht. Het omzetten van terugkoppelregelingen voor dividendbelasting en bronheffingen in een attractiviteitsincentief brengt enige vereenvoudiging in de premieberekening en is als zodanig een

merkbare verbetering. Ten opzichte van de nulmeting administratieve lasten betreft het een op p.m. te stellen post.

De aanpassing van de instelling in de omzetsbelasting voor (para)medische beroepen brengt onder meer een toename van het aantal omzetbelastingplichtige ondernemers mee. Deze aanpassing brengt in totaal een verzwaring van 60,73 miljoen administratieve lasten bedrijfsleven mee.

De vereenvoudiging van de afdrachtvermindering op een ontwikkelingswerk heeft verschillende merkbare aspecten die niet onmiddellijk in de omvang van kwalificeerbare administratieve lasten tot uitdrukking komen. Voor de structurele omvang van de administratieve lasten bedrijfsleven is voorts uitraad van belang dat na 2008 loongegevens uit de polisadministratie ter beschikking komen en dat het na 2008 mogelijk wordt het bedrijfsleven bij ministeriële regeling te verplichten aanvragen en mededelingen uitwisselend op elektronische wijze te doen. Het ramen van het administratieve lastenreductie van deze mogelijke ontwikkelingen zal eerst kunnen plaatsvinden als deeltelijke maatregelen werden geconcretiseerd.

De gevolgen voor de administratieve burger van dit wetsvoorstel beperken zich tot de verbetering van de rechtsbescherming met betrekking tot het fiscale loongegeven. Dit vergt een extra administratieve last van 670 uren en/of pocketkosten van €760,000 ter zake van bezwaar- en beroepsprocedures.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel A, artikel 3.22 van de Wet inkomstenbelasting 2001

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het tweede lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel A.

Artikel I, onderdeel B, artikel 3.23 van de Wet inkomstenbelasting 2001

Voor de toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Artikel I, onderdeel C, artikel 3.75a van de Wet inkomstenbelasting 2001

Zoals in het algemere deel van deze toelichting is uiteengezet, wordt de MKS-winstvrijstelling met 1%-punt verhoogd naar 11%. Onderdeel C strekt hier toe.

Deze wijziging is in het algemeen deel toegelicht.

Artikel II

De wijziging van artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964 strekt ertoe om de inhoudingsplichtige de mogelijkheid te geven bij de inhouding van loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting voor de werknemers die in beginsel wel recht hebben op een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, maar die feitelijk geen uitkering genieten in verband met de aanwezigheid van een andere uitkering of het genieten van loon uit dienstbetrekking (zogenoemd slapend recht op een uitkering). In de inkomstenbelasting heeft deze categorie wel recht op de jonggehandicaptenkorting. Deze wijziging vloet voort uit een toezegging van de toenmalige staatssecretaris bij de behandeling van het Belastingplan 2005.

De toezegging bij het Belastingplan 2005 hield in dat de mogelijkheid zou worden onderzocht om de jonggehandicaptenkorting in de toekomst via het instrument van de Voorlopige I enuggaaf te laten lopen. Tijdens het onderzoek is gebleken dat deze optie uiteindelijk meer nadelen dan voordelen op zou leveren. Ook degenen die tot dan de korting via de loonbelasting ontvingen, zouden dan een voorlopige teruggaaf moeten aanvragen. Een actie van de Belastingdienst waarbij alle belastingplichtigen met een slapend wijongrecht in loon werden gewezen op de mogelijkheid de jonggehandicaptenkorting via een T-bijlet te verzilveren, kende een respons van slechts tien procent. Bij een vergelijkbare respons op de toezending van een aanvraagformulier voor een voorlopige teruggaaf, zou een groot deel van degenen die de jonggehandicaptenkorting nu via de loonbelasting ontvingen, van deze korting verstoken blijven. Het resultaat van de maatregel zou daarmee avonechts zijn.

Het voorstel is daarom een optionele toepassing door de inhoudingsplichtige van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend recht op een wijongkorting. Omdat niet bekend is of iedere inhoudingsplichtige in zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid heeft om rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting, is niet gekozen voor een verplichte toepassing van de jonggehandicaptenkorting. Uit zou kunnen leiden tot problemen van de administratieve lasten (aanpassing software) ook als de inhoudingsplichtige op het moment van invoering geen werknemer met een slapend wijongrecht in dienst heeft. Omdat uit gegevens van het UWV is gebleken dat het merendeel van de categorie werknemers met een slapend wijongrecht werkzaam is bij een WSW-instelling, is onderzocht of de door die instelling gebruikte software de mogelijkheid bevat rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting en of die instellingen bij een optionele invoering van de toepassing van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend wijongrecht, bereid zijn die korting ook daadwerkelijk toe te passen. Op beide vragen luidde het antwoord bevestigend. Bij invoering van het voorstel zal de helft bij het overgrote deel van de werknemers met

een slapend wajongrecht van af 2008 bij de inhouding van loonbelasting rekening worden gehouden met de jonggehandicaptenkorting.

De betrokken werknemers zullen van het UWV een brief ontvangen waarin de nieuwe regeling wordt uitgelegd. Met deze brief kunnen zij vervolgens toezeggen de werkgever hun slapend wajongrecht aan te tonen. De werkgever dient een kopie van deze brief toe te nemen bij de salarisadministratie. Ook vermakeraars die werkzaam zijn bij een andere werkgever dan een WSV-instelling ontvangen de hiervoor bedoelde brief. Ook zij kunnen zich tot hun werkgever wenden met het verzoek rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting. Verwacht mag worden dat die werkgever, mits zijn loonberekeningssoftware die mogelijkheid biedt, postief zal reageren op een dergelijk verzoek.

Artikel II, onderdeel B (artikel 23 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De aanpassing van dit artikel houdt verband met de wijziging van artikel 22a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. De bepaling van artikel 23, tweede lid, ziet op werknemers die daadwerkelijk een wajonguitkering ontvangen. In verband met de voorgestelde wijziging van artikel 22a, wordt in artikel 23, tweede lid, een verwijzing aangebracht naar artikel 22a, eerste lid, eerste volzin, waarin de jonggehandicaptenkorting is geregeld voor de werknemer met een wajonguitkering.

Artikel II, onderdeel C (hoofdstuk VI van de Wet op de loonbelasting 1964)

Het voorgedrukte artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964 bevat de herziene zogenaamde doorbetalingsregeling (een werknemer van werkgever A is uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B; werkgever B heeft geen loonbelasting in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A). Deze regeling is tot nu toe opgenomen in artikel 67 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 (gebaseerd op de delegatiebepaling in artikel 33, tweede lid, onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964). Gelet op het materiele karakter van deze regeling wordt voorgesteld deze regeling in de Wet op de loonbelasting 1964 zelf op te nemen. Daarbij wordt de regeling enerzijds uitgebreid en anderzijds wat scherper geformuleerd.

De uitbreiding houdt verband met de in werkingtreding op 1 januari 2008 van artikel 6, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Ingevolge artikel 6, zesde lid, is geen inhoudingsplichtige meer, kort gezegd, de BV waarbij alleen de lid van de werknemersvereniging versterkte directeur-grootaandeelhouder in dienstbetrekking is. Deze BV behoeft geen loonbelasting meer in te houden omdat het loon voortaan rechtstreeks bij de directeur-grootaandeelhouder wordt betaald met inkomstenbelasting. De uitbreiding houdt in dat de doorbetalingsregeling ook toepassing kan vinden ingeval het loon wordt uitbetaald aan een EV die geen inhoudingsplichtige meer is. In die situatie wordt het door deze BV die geen inhoudingsplichtige meer is, aan de directeur-grootaandeelhouder (doorbetaalde loon) emale rechtstreeks met inkomstenbelasting en premie volkverzekeringen belast. Hetzelfde geldt voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Het loon uit een dienstbetrekking wordt bij de werknemer belast, ook indien de werknemer dit loon aan een ander laat uitbetalen. De doorbetalingsregeling maakt een uitzondering op deze regel. Een voorbeeld hiervan is de werknemer die in dienstbetrekking werkt bij een bank en uit hoofde daarvan

een commissariaat vervult waarvan hij het loon moet afstaan aan de bank. De werknemer geniet dan materieel alleen loon uit zijn dienstbetrekking bij de bank en de belastingheffing sluit daarbij aan, ook voor de pensioenopbouw. Uit de bepaling vloeit voort dat de andere werkgever dan totaal geen loon aan de werknemer betaalt. Een ander voorbeeld is de overheidssambtenaar die voor de overheid commissaris is bij een NV of BV waarin de overheid aandelen heeft. Nog een ander voorbeeld is de werknemer die in dienst is van de hofhouding van een conoom en daarnaast nog in dienstbetrekking is bij een werkmaatschappij van het conoom.

In het eerste lid, onderdeel a, is als voorwaarde opgenomen dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking elders werkzaam is. Deze voorwaarde wordt materieel getoetst. Het gaat hier om een condition sine qua non; de overheidswerknemer wordt alleen maar tot (overheids)samenwerkzaamheid omgedoopt als hij in dienstbetrekking is bij de overheid. Een zilveren management-BV valt daaruit rasid niet onder het lichaam dat de manager in dienst neemt, zou dat ook doer wanneer de manager zijn diensten rechtstreeks aanbiedt en niet via zijn BV. Mede om geschillen op dit punt te voorkomen, is in de zetsin op het eerste lid een aanvullend criterium geformuleerd voor de situatie waarin het loon wordt afgestaan aan een lichaam waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft.

Toepassing van de loonbelaiddooregeling bij een BV waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft, is mogelijk in geval van zogenoemd gedeeld ondernemerschap met andere aanmerkelijk belanghouders via een praktijk-BV. De praktijk-BV treedt op naar 'buiten', elke aanmerkelijk belanghouder participeert in de praktijk-BV via zijn 'eigen'-BV en is in dienstbetrekking bij de praktijk-BV; het bij de praktijk-BV verdiende loon is voor rekening van de 'eigen'-BV. Er wordt dan metoecel getoetst of de samenwerking en de financiële verhoudingen in, kort gezegd, de praktijk-BV vergelijkbaar zijn met die van vennooten in een vennootschap onder firma.

De regeling kan volgens het eerste lid, onderdeel a, alleen worden toegepast als het loon integraal wordt doorgeleid naar de 'hoofdwerkgever'. De regeling is niet van toepassing als de andere werkgever ook nog loon aan de werknemer betaalt of verstrekkt (bijvoorbeeld een pensioen aanspraak). Het loon bij de hoofdwerkgever wordt overeenkomstig de Wet op de loonbelasting 1964 vastgesteld. In de situatie waarin een werknemer die ook aanmerkelijkbelanghouder is in het conoom van zijn werkgever, uit hoofde van zijn dienstbetrekking levers arbeid verricht voor andere onderdelen van het conoom, en er is gekozen voor toepassing doorbelaiddooregeling, is artikel 12a van de Wet op de loonbelasting 1964 (de gebruikelijkloonregeling) alleen van toepassing op de 'hoofddienstbetrekking', waarbij het aan de werknemer betaalde loon wordt afgezet tegen diens totale arbeidsprestatie voor de conoomonderdelen.

In het eerste lid, onderdeel b, is als voorwaarde opgenomen dat behalve het loon ook de vrije vergoedingen rechtstreeks moeten worden overgemaakt aan de inhoudingsplichtige van de 'hoofddienstbetrekking'. Hiermee wordt voorkomen dat de werknemer op twee plaatsen gebruik maakt van de regelingen inzake vrije vergoedingen. In dat verband is tevens als voorwaarde opgenomen dat vrije verstrekkingen bij die andere dienstbetrekking voortaan aan de inhoudingsplichtige van de 'hoofddienstbetrekking' moeten worden meegedeeld.

Als voorwaarden worden in de aanhef van het eerste lid nog genoemd dat de inhoudingsplichtige in Nederland woont of is gevestigd en dat de werknemer in Nederland woont. Deze voorwaarden zijn

opgenomen om veilig te stellen dat de om louter praktische redenen getroffen regeling niet tot gevolg kan hebben dat in internationale situaties het heffingsrecht verloren kan gaan. Maar indien het heffingsrecht niet verloren kan gaan, kan ook een in het buitenland wonende werknemer van de regeling gebruik maken. Dit is geregeld in het tweede lid. Als voorbeeld van deze situatie kan worden genoemd het geval van een in het buitenland wonende werknemer die bestuurder is van een Nederlandse vennootschap en uit hoofde van die dienstbetrekking commissariaat is bij een andere vennootschap, terwijl Nederland met het woonland van deze werknemer een verdrag heeft gesloten waarbij Nederland, los van het algemene arbeidsartikel, het heffingsrecht heeft over zowel bestuurders- als commissarissenbelastingen. Dan bestaat niet het gevaar dat het heffingsrecht door de onderhavige bepaling verloren gaat. Een ander voorbeeld is de situatie van een in het buitenland wonende directeur-grootaandeelhouder die het loon voor zijn arbeid in Nederlandse vermaatschappijen laat doorbetalen aan een in Nederland gevestigde (tussen)houdster vennootschap en van deze vennootschap feitelijk loon geniet. Het derde lid bepaalt dat het eerste en tweede lid slechts van toepassing zijn in geval de in opdracht bij voorbetaalbare beschikking heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan. Deze voorwaarde is opgenomen omdat het lichaam dat bijvoorbeeld een commissariatsloon betaalt niet altijd kan beoordelen of aan de voorwaarden is voldaan, bovendien is de regeling niet verplicht. Het vierde lid bepaalt dat voor de toepassing van dit artikel onder inhoudingsplichtige mede wordt verstaan degene bedoeld in artikel 6, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Zoals hiervoor uiteengezet, kan de regeling ook worden toegepast in situaties waarin het loon wordt afgeboord aan een niet-inhoudingsplichtige eigen BV. Met het vierde lid wordt voorkomen dat op diverse plaatsen in het voorgestelde artikel 32d na inhoudingsplichtige zou moeten worden ingevoegd "of degene als bedoeld in artikel 6, zesde lid". In het voorgestelde artikel 32d is een voorwaarde opgenomen met betrekking tot de premies werknemersverzekeringen. De doorbetaaldloonregeling is voor de premies werknemersverzekeringen echter alleen van toepassing als het loon wordt doorbetaald aan degene die in de zin van de Wvtr werkgever van de desbetreffende werknemer is. Op dit punt wordt een aanvulling van artikel 59, eerste lid, van de Wvtr voorgesteld, maar dit staat los van de toepassing van de doorbetaaldloonregeling bij de loonbelasting/premie volkverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Artikel II, onderdeel D (artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met betrekking tot de jaren 2006 en 2007 is in de artikelen 111 tot en met 111c van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 tegemoet gekomen aan de praktijk waarin het wettelijke geleidingselement niet voor alle loonelementen op dezelfde wijze wordt toegepast. Met deze bepalingen werd voorkomen dat werkgevers hun loonaanpak in strijd op deze punten moesten aanpassen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2006 (ingevogd krachtens de regeling van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de staatssecretaris van Financiën en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 15 december 2005, nr. GW/BW/05/90014, Stcrt. 2005, 248), waren gebaseerd op artikel 49 van de Invorderingswet Welk financiering sociale verzekeringen. De

bepalingen met betrekking tot het jaar 2007 (ingevogd krachtens de regeling van de minister van Financien van 12 december 2000, nr. DJ 2000-050 M, (Stb. 2000, 251)), waren gebaseerd op artikel XXIII van het Belastingplan 2007.

Om dat voor een definitieve beslissing over de wijze van aangiftesystematiek meer informatie nodig is (Kamerstukken II 2006-07, 26 448, nr. 328, blz. 3), wordt deze tijdelijke regelingen voor het jaar 2008 voortgezet. Deze regelingen worden thans in de wetopgenomen en anders dan voorheen niet op basis van een delegatiebepaling in de Uitvoeringsregeling Koninkrijkbelasting 2007, omdat terughoudendheid gepaard is bij het opnemen in nieuwe wetgeving van delegatiebepalingen met afwijkingmogelijkheden (Kamerstukken I 2006-07, 26 200 VI, nr. 65 en 21 129, B, blz. 8-11). Inhoudelijk zijn de tijdelijke regelingen met betrekking tot het jaar 2008 gelijk aan die voor de jaren 2006 en 2007.

Het nieuwe artikel 39a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op in januari 2008 betaald loon dat op het jaar 2007 betrekking heeft, bijvoorbeeld een betaling voor in december 2007 verricht overwerk. Onder de voorwaarde van een bestendige gedraglijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling nog in de laatste aangifte over het jaar 2007 worden verwerkt. De werknemer wordt dan geschat dit loon op 31 december 2007 te hebben genoten. Doordat de wettekst ook het jaar 2007 noemt, kan er geen twijfel over bestaan dat er bij gebruikmaking van deze mogelijkheid met betrekking tot in januari 2008 betaald loon een wettelijke basis is voor het belasting van dit loon in 2007.

Artikel 39a, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op betalingen van loon over verrekende loontijdvakken binnen het jaar 2008, bijvoorbeeld een loonverhoging met terugwerkende kracht. Eveneens onder de voorwaarde van een bestendige gedraglijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling worden toegerekend aan de loontijdvakken waarop zij betrekking hebben, zo nodig door middel van correctiebedragen. De werknemer wordt dan geschat dit loon in die tijdvakken te hebben genoten. De regeling is niet van toepassing voor zover een nabetaaling op een vorig jaar betrekking heeft. Als ook een dergelijke nabetaaling wordt toegerekend aan de loontijdvakken waarop zij betrekking heeft, zou dat betekenen dat de loonadministratie van een vorig jaar moet worden herzien, waaraan allerlei onpraktische consequenties zouden zijn verbonden.

De bepalingen hebben geen dwingend karakter. De betaalde lonen en de inhoudingen daarop kunnen volgens de wettelijke systematiek worden verantwoord in de aangifte met betrekking tot het tijdvak waarin de feitelijke betaling van het loon heeft plaatsgevonden. Worden de bepalingen toegepast, dan hebben zij voor de aangiften verderuitgevoerd wel een dwingend karakter. Met de zinswende overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestendig gevolgde gedraglijn wordt tot uitdrukking gebracht dat het om voortzetting van een bestaande praktijk moet gaan en dat de inhoudingsplichtige hiern consequent is. Het is niet mogelijk dat de inhoudingsplichtige bij eenzelfde loonbetaling met een terugwerkend karakter bij werknemer A kijkt voor toerekening aan het loontijdvak waarop de betaling betrekking heeft en bij werknemer B voor toerekening aan het loontijdvak waarin de betaling plaatsvindt.

Deze regelingen werken door naar de andere loonheffingen die in beginsel bij het fiscale toon aansluiten. Zij werken volgens de tekst van artikel 38a, eerste en tweede lid, van het voorgedelde artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964 eveneens door naar de inkomstenbelasting.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 1, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 17, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA).

De wijziging ingevolge het tweede lid heeft betrekking op de definitie van het begrip zee. In zowel de toennagering als de afdrachtvermindering zeevaart is een definitie van het begrip zee gegeven. Alleen transport over zee komt in aanmerking voor voormelde fiscale faciliteiten. Voor de definitie van het begrip zee is aangesloten bij de terminologie van de United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). Als zee wordt beschouwd: wateren die zich bevinden buiten de laagwaterlijn voor de kust. Voor toepassing van de fiscale faciliteiten van de zeevaart kan daarnaast tot het transport over zee worden gerekend het deel van een transport over zee dat voert door een waterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 13/2004³² van de Europese Commissie.

De huidige bepalingen binnen de toennagering en de afdrachtvermindering zeevaart sluiten op twee onderdelen niet geheel bij voor noemde details aan. Ten eerste kwalificeren de huidige bepalingen als zee alle wateren die zich bevinden voorbij de laagwaterlijn van de kust van elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap. Deze omschrijving is bedoeld te voorkomen dat transport over binnenwateren dat een of onderdeel uitmaakt van transport over zee gebruik kan maken van de faciliteiten. Vanwege de verwijzing naar de lidstaten van de Europese Gemeenschap kan de bepaling echter zo worden uitgelegd dat dit slechts zou gelden voor binnenwateren binnen de Europese Gemeenschap en dat transport over binnenwateren die géén onderdeel uitmaken van transport over zee in landen buiten de lidstaten van de Europese Gemeenschap wel gebruik zou kunnen maken van de faciliteiten. Dit is ongewenst en onbedoeld, omdat een dergelijke uitleg niet valt binnen het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen met betrekking tot de steun voor het zeevervoer³³. Met de wijziging wordt deze onbedoelde ruime uitleg van de huidige bepalingen voorkomen.

Ten tweede wordt in de huidige bepalingen voor de kwalificatie van een waterweg van maritieme aard die kan kwalificeren als onderdeel van een transport over zee verwezen naar bijlage I van de Verordening 13/2004. Deze bijlage betreft een technische opacoming van waterwegen binnen de

³² Verordening (EG) nr. 13/2004 van de Commissie van 8 december 2003 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 3, onder a, van Verordening (EGG) nr. 1180/70 van de Raad, (NCLD) van 7 januari 2004.

³³ Mededeling Q2004/43 van de Commissie – Communautaire richtlijnen betreffende steunmaatregelen voor het zeevervoer, (PUEU) C 13 van 17 januari 2004.

lidstaten van de Europese Gemeenschap. De bijlage is (nog) niet aangepast naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie met een aantal lidstaten. Hierdoor kwalificeert een transport door waterwegen van maritieme aard gelegen in een van de toegevogde lidstaten die onderdeel uitmaken van transport over zee vanwege de verwijzing naar de bijlage ten onrechte niet als transport over zee. Met de wijziging wordt niet langer verwezen naar de statistische opsomming van waterwegen in bijlage I van Verordening 13/2004, maar naar de Verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van waterwegen van maritieme aard ingedrukt wordt gemaakt. Een transport over zee dat mede voort door een waterweg van maritieme aard kwalificeert daardoor in zijn geheel als transport over zee, ongeacht of de maritieme waterweg in bijlage I van de Verordening is opgenomen. Het gaat daarbij om binnenwateren die door de commerciële zeevaart worden gebruikt om bepaalde zeehavens te bereiken die niet aan de kust zijn gelegen.

Artikel III, onderdeel B (artikel 17 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 17, eerste lid, Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVVA) heeft betrekking op de term sleep- en hulpverleningswerkzaamheden. Bij toepassing van de fiscale faciliteiten voor de zeevaart (de tonnagereseling en de afdrachtvermindering zeevaart) is beoogd dat zeeschepen die sleep- en hulpverleningswerkzaamheden verrichten onder voorwaarden ook gebruik kunnen maken van die faciliteiten. Het is echter niet voldoende wanneer alleen hulpverleningswerkzaamheden worden verricht. Dit is bevestigd in de arresten van de Hoge Raad van 30 september 2005 nr. 38701 en nr. 38702 (onder meer gepubliceerd in VN 2005/47.22 en VN 2005/47.23), waarin is bepaald dat om voor de afdrachtvermindering zeevaart in aanmerking te komen een schip bestemd moet zijn voor zowel sleepwerkzaamheden als voor hulpverleningswerkzaamheden en ook als zodanig gebedijnd moet worden.

Voormelde voorwaarde komt echter niet meer voldoende tot uitdrukking in de huidige wettetekst. In de Wet belasting- en premiefaciliteit voor de zeevaart was dat nog wel het geval en was de tekst "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden" opgenomen. Bij de invoering van de WVVA per 1 januari 1996 is dit aanvankelijk ook overgenomen. Echter, in het Besluitplan 2006 (Stb. 2005, 683) is in het kader van de implementatie van de richtlijnen van de Europese Commissie abusievelijk op enkele plaatsen de term sleep- of hulpverleningswerkzaamheden opgenomen.

Als gevolg van deze – op dit punt niet nader toegelichte – wijzigingen komt de wettetekst niet overeen met de bedoeling van de wetgever. Bovendien is de wettetekst niet meer consistent, omdat als gevolg van voormelde wijziging afdrachtvermindering is van "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" en "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden". Met de thans voorzede wijzigingen in artikel 1 en artikel 17, eerste lid, WVVA wordt de consistentie hersteld. In dit kader wordt ook in de tonnagereseling (artikel 3.22, vierde lid, onderdeel b, en artikel 3.23, eerste lid, Wet IB 2001) het woord "of vervangen door" en.

De wijziging in het tweede lid wordt als volgt toegevoegd. Met betrekking tot een in de CV of CCR verhoorde zeevarende die aan de loonbelasting is onderworpen en premieplichtig is voor de

volksverzekeringen bedraagt het percentage van de afdrachtvermindering zeevaart 40 volgens het met ingang van 1 januari 2007 gewijzigde artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA. Daarbij is verondersteld dat deze zeevarende per deense in Nederland als het zogenoemde 'vlagland' is verzekerd, zodat altijd zou zijn voldaan aan de voor de toepassing van de afdrachtvermindering zeevaart geldende voorwaarde dat de zeevarende aan belasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Op grond van artikel 15, tweede lid, onderdeel c, van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 is immers op degene die zijn beroepsverplichtingen uitoefent aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een Lidstaat vaart, de toepassing van die Lidstaat van toepassing. Indien de inhoudingsplichtige een in de EU of de EER wonende zeevarende in dienst heeft, waarmee hij op een zeeschip dat in Nederland is geregistreerd en de Nederlandse vlag voert (andere is de afdrachtvermindering zeevaart in het geheel niet van toepassing), betekent de genoemde regel dat deze zeevarende premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Ongeacht een belastingverdrag het heffingsrecht voor de belasting aan Nederland toewijst, is dan het percentage van 40 voor de afdrachtvermindering zeevaart van toepassing.

De Europese Commissie heeft echter opgemerkt dat overeenkomstig de voornoemde Verordening een uitzondering op genoemd onderdeel c kan gelden, waardoor de zeevarende in zijn woonland is verzekerd. Indien een dergelijke uitzondering ten aanzien van de zeevarende van toepassing is en het heffingsrecht voor de belasting op grond van het toepasselijke belastingverdrag niet aan Nederland is toegewezen, is de afdrachtvermindering zeevaart zelfs in het geheel niet op het loon van deze zeevarende van toepassing. Hetgeen aspanning in de het gemeenschapsovereenkomst kan opleveren.

Om deze spanning weg te nemen, wordt artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA gewijzigd. Op grond hiervan kan de afdrachtvermindering zeevaart van 40% van het loon worden toegepast bij alle in de EU of EER wonende zeevarenden, mits uiteraard aan de andere voorwaarden van de regeling wordt voldaan. In verband hiermee kan de tekst van artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA worden vereenvoudigd. Er hoeft niet meer als voorwaarde te worden gesteld dat de zeevarende aan de belasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Overigens zal praktisch altijd aan deze voorwaarde worden voldaan.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in artikel 17, tweede lid, onderdeel b, WVA blijft bepaald dat voor de afdrachtvermindering zeevaart van 10% bij de niet in Nederland, de EU of de EER wonende zeevarenden is vereist dat de zeevarende aan de belasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. De afdrachtvermindering is niet van toepassing op het loon dat door de inhoudingsplichtige wordt betaald aan een buiten de EU of EER wonende zeevarende die niet aan de belasting is onderworpen en die ook niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Artikel III, onderdeel C (artikel 22 Wet vermindering afdracht belasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 22, derde lid, van de Wet vermindering afdracht belasting en premie voor de volksverzekeringen creëert de mogelijkheid om bij ministerie regeling van de Minister van Economische Zaken, in het algemeen of voor groepen van gevallen te bepalen dat de aanvraag voor

een S&O-verklaring uitlokkend op elektronische wijze kan worden gedaan. Elektronische indiening van de aanvraag leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door Senterfiovem van de benodigde gegevens.

Artikel III, onderdeel C (artikel 23 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

In dit onderdeel wordt het gemiddelde uurloon voor het jaar 2008 bepaald. Hiertoe wordt het vierde lid gewijzigd.

Het gemiddelde uurloon in 2008 van de S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 sector- en ontwikkelingswerk (S&O) hebben verricht en over een S&O-verklaring beschikken, wordt gebaseerd op het door hen in dat jaar voor sector- en ontwikkelingswerk betaalde loon. Deze gegevens zijn de laatste gegevens die de Belastingdienst in het kader van de eindafrekeningsaangifte controleert. De verplichting tot de indiening van een dergelijke aangifte is voor de periode die aanving op 1 januari 2006 vervallen. Omdat de gegevens over het jaar 2005 de laatste beschikbare gegevens zijn, moet ook voor het jaar 2000 worden uitgegaan van de gegevens 2005. De S&O-inhoudingsplichtigen die deze gegevens al gebruikt hebben bij de aanvraag voor een S&O-verklaring voor 2004 zullen de gegevens doorgaans niet opnieuw hoeven aan te leveren, omdat ze bij Senterfiovem al bekend zijn. Voorgesteld wordt om het S&O-uurloon 2005 te verhogen met de door het CBS gepubliceerde jaarmutaties voor 2008 in de CAO-lonen per uur inclusief bijzondere beloningen voor alle CAO-sectoren, en het uurloon na die indexatie naar boven effectief rond op een veelvoud van €5. De indexatie wordt toegepast omdat volgens de huidige en toekomstige systematiek wordt uitgegaan van het S&O-uurloon van twee jaar terug (ofwel van het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). Omdat voor 2008 echter nog moet worden uitgegaan van 2005 in plaats van 2006 en de lonen in 2006 met 2% zijn gestegen ten opzichte van 2005, wordt het loon over 2005 verhoogd met 2%. De afronding naar boven op een veelvoud van €5 biedt vervolgens de gebruikelijke compensatie voor het feit dat wordt uitgegaan van de lonen van het tweede voorafgaande kalenderjaar.

Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 een S&O hebben verricht waarvoor zij over een S&O-verklaring beschikken, wordt het forfaitair gemiddelde uurloon met ingang van 1 januari 2008 verhoogd van €28 naar €29.

Artikel III, onderdeel E (artikel 24 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

De wijziging in artikel 24, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA), bepaalt dat de (correctie)verdeling uiterlijk drie kalendermaanden na het einde van het kalenderjaar waarop één of meer S&O-verklaringen betrekking hebben, dient te worden gedaan, of indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afgifte van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar. Aldus kan een S&O-inhoudingsplichtige, ook als hij over meerdere S&O-verklaringen beschikt die betrekking hebben op hetzelfde kalenderjaar, voortaan

met één (correctie)mededeling per kalenderjaar bij overschrijding van de in artikel 24, tweede lid, onderdelen a en b, WvA, bedoelde marge. In de huidige situatie dient de mededeling te worden gedaan binnen drie kalendermaanden na afloop van elke periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft (of binnen drie maanden na afgifte S&O-verklaring indien dat later is). Per kalenderjaar kunnen maximaal drie S&O-verklaringen worden afgegeven. Door deze wijziging wordt het maximale aantal (correctie)mededelingen van drie per kalenderjaar dus teruggebracht naar maximaal één.

De tweede volzin van het huidige derde lid, die bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige bij de mededeling de in de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft gerealiseerde aantal S&O-uren vermeldt, kan vervallen. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging hennodt. Een opgave van de gerealiseerde uren per periode waarop de S&O-verklaring, waarvoor mededeling moet worden gedaan, betrekking heeft, is nog steeds vereist. Dit vereiste is echter reeds opgenomen in de zinnet van het tweede lid.

Het nieuwe vierde lid van artikel 24 WvA, bepaalt dat, in afwijking van het voorgestelde derde lid, de mededeling becoeld in het tweede lid uiterlijk moet worden gedaan één kalendermaand nadat de inhoudingsplicht is geëindigd. In dergelijke gevallen, waarbij valt te denken aan staking van de onderneming of faillissement, is het niet wenselijk de bedoelde mededeling uit te stellen tot drie maanden na afloop van het kalenderjaar. Zowel de voormalige S&O-inhoudingsplichtige als SenterNovem en de Belastingdienst zijn gebaat bij een snelle afhandeling van de met de S&O-afdrachteminidering samenhangende verplichtingen.

De wijziging in het tot vijfde lid voornummers vierde lid, heudt in dat bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken kan worden bepaald dat de indiening van de mededeling in het algemeen of voor groepen van gevallen uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Dit leidt tot een vereenvoudigde en snellere gegevensverwerking door SenterNovem.

Artikel III, onderdeel F (artikel 25 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

De wijziging in artikel 25, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WvA), vleit voort uit de bij artikel 24 WvA toegeachte wijziging in frequentie van de mededellingsplicht. Daardoor poot SenterNovem in alle gevallen waar in mededeling wordt gedaan van vege overschrijding van de marge van artikel 24, tweede lid, WvA, nog maar maximaal één correctie-S&O-verklaring af na afloop van het kalenderjaar. De correctie S&O-verklaring doet dan op alle mededelingen van hetzelfde kalenderjaar gezamenlijk en dient daarom te worden gespecificeerd per periode waarvoor een S&O-verklaring voor het ebeetreffende kalenderjaar is afgegeven (dus per S&O-verklaring). Aldus blijft de systematiek van mededeling en correctie-S&O-verklaring, behalve de frequentie van indiening respectievelijk afgifte daarvan, hetzelfde.

De wijzigingen van artikel 25, vierde lid, WvA, betreffen een veruining van de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffing moet worden veruurd. In hetgeel dient de correctie te worden verrekend met de S&O-afdrachteminidering waarop de S&O-verklaring betrekking heeft. Indien de afdrachteminidering echter reeds is de aangifte voor de loonheffingen is

verwerkt, dient de correctie als negatieve afdrachtvermindering in het aangiftetijdvak van dagtekening van de correctie-S&O-verklaring in de aangifte te worden verwerkt. Met de voorgestelde wijziging kan deze vermindering ook plaatsvinden in het daaropvolgende aangiftetijdvak. De termijn wordt dus verlengd met één aangiftetijdvak. Dit voorkomt problemen als de S&O-inhoudtgeplichtigde de correctie-S&O-verklaring pas aan het einde van het aangiftetijdvak ontvangt. Aanpakken in een aantal gevallen ondernemers te vanwege een kalendermaand de financiële gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van aangifte voor de loonheffingen aanleveren bij hun boekhouder/salarisadministrateur, of reeds vóór ontvangst van de correcte S&O-verklaring de aangifte voor de loonheffingen hebben ingediend, kan een na dit moment ontvangen correctie-S&O-verklaring niet altijd meer worden meegenomen en verwerkt in de desbetreffende aangifte voor de loonheffingen.

Artikel III, onderdeel G (artikel 27 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 27 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVVA) behelst een verlenging van de termijn voor het doen van de mededeling dat minder dan 500 uren aan speur- en ontvakkingswerk is besteed voor de S&O-afrekening in de inkomstenbelasting (artikel 3.77 van de Wet inkomstenbelasting 2001). Deze termijn wordt met één kalendermaand verlengd van twee naar drie kalendermaanden aan afloop van het kalenderjaar. Hiermee wordt aangegeven bij de mededelingstermijn zoals die geldt voor de S&O-afdrachtvermindering in geval van margeverschijding (artikel 24, derde lid, WVVA).

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Dit onderdeel treedt in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

Het nieuwe artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVVA) geeft een definitie van 'S&O-referentiejaar'. Dit is het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft. Het gemiddelde uitloot (S&O-uitloot) wordt berekend op basis van de gegevens (loonen en verloren uren) zoals deze met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie van het UWV staan.

De gegevens zoals die met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie staan, zijn de meest recente jaargegevens waarvan gebruik kan worden gemaakt voor de vaststelling van het S&O-uitloot. Blijft over, de eerste aanvragen voor 2010 worden aan het eind van 2009 ingediend. Op dat moment zijn de laatste aangiftes voor de loonheffingen over 2009 nog niet gedaan, zodat de desbetreffende gegevens ook nog niet in de polisadministratie staan. Daarom wordt in de

voorgestelde berekeningssysteem bek voor het S&O-urloon van 2010 uitgegaan van de loonen en verloonde uren over 2000 (S&O-referentiejaar).

Artikel IV, onderdeel B (artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Dit onderdeel treedt in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

Het nieuwe artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVW) bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige die een S&O-verklaring van een bepaald kalenderjaar wil aanvragen, opgave van de burgeractiviteitsnummers (BSN's) moet doen van zijn werknemers die speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). De verplichting geldt uitsluitend voor de S&O-inhoudingsplichtige aan wie voor het desbetreffende S&O-referentiejaar een S&O-verklaring is afgegeven. Dus wanneer een S&O-inhoudingsplichtige bijvoorbeeld een S&O-verklaring wil aanvragen voor het jaar 2010 en hij beschikt over een S&O-verklaring voor in 2008 verricht speur- en ontwikkelingswerk, dan moet hij opgave doen van de BSN's van zijn werknemers die in 2008 dat speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht. Met behulp van deze BSN's kan het UWV de juiste gegevens uit de polisadministratie halen ten behoeve van de berekening van het gemiddelde salaris (is het voorbeeld het gemiddelde salaris van 2008 dat relevant is voor 2010).

De hiervoor bedoelde opgave van BSN's moet uiterlijk worden gedaan op het moment waarop de aanvraag moet worden ingediend (dat is op grond van artikel 22, derde lid, WVW ten minste een kalendermaand voorafgaande aan de periode waarop de aanvraag betrekking heeft). Dit kan dus ook al eerder. Stel dat een S&O-inhoudingsplichtige voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2010 een S&O-verklaring wil aanvragen, dan moet hij uiterlijk 30 november 2009 opgave doen van de BSN's van de werknemers die in 2008 speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Hij kan de opgave van de BSN's bijvoorbeeld ook al in april 2009 doen en de aanvraag (met het verwachte aantal S&O-uren) pas indienen in november van dat jaar. Het is niet nodig om bij meerdere aanvragen die betrekking hebben op eenzelfde kalenderjaar steeds opnieuw de BSN's op te geven. De eenmalige opgave die uiterlijk bij de eerste aanvraag is worden gedaan. Het doen van deze opgave van BSN's is een voorwaarde voor het in behandeling nemen van de aanvraag.

Artikel 22, vijfde lid, WVW, is – zoals uit het voorgaande volgt – niet van toepassing op de S&O-inhoudingsplichtige die in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Voor de de S&O-inhoudingsplichtige wordt het S&O-urloon vastgesteld op een forfaitair bedrag van €29.

Bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken zullen nadere regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de BSN's moet worden gedaan. Daarbij kan worden bepaald dat de opgave van BSN's uitsluitend langs elektronische weg kan worden gedaan. Elektronische opgave vereenvoudigt en versnelt de verdere verwerking van de BSN's door Senterfoc om.

Artikel IV, onderdeel C (artikel 23 Wet vermindering aftacht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

Dit onderdeel treedt in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

Het gevestigde artikel 23, vierde lid, van de Wet vermindering aftacht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA) geeft de nieuwe berekeningswijze van het S&O-urloon. In de voorgestelde systematiek gaat SenterNovem het gemiddelde uurloon berekenen aan de hand van gegevens uit de polisadministratie zoals die gegevens zijn verstrekt door het UWV. Zoals toegelicht in het olgend deel van deze memorie, zal deze systematiek in werking treden op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

De S&O-inhoudingsplichtige hoeft alleen nog opgave te doen aan SenterNovem van de BSN's van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht, waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. SenterNovem stuurt de door de S&O-inhoudingsplichtige aangeleverde BSN's door naar het UWV. Het UWV heeft per BSN het loon en de verloonde uren van die werknemer zoals genoten bij de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige uit de polisadministratie, waarna SenterNovem aan de hand van deze door het UWV verstrekte gegevens een (ongewogen) gemiddeld uurloon berekent van alle S&O-werknemers.

Nadat SenterNovem het gemiddelde uurloon heeft berekend, bepaalt zij op basis van het door de S&O-inhoudingsplichtige in de aanvraag opgenomen aantal begrote S&O-uren de hoogte van de S&O-aftachtvermindering. Vervolgens geeft SenterNovem een S&O-verklaring af aan de S&O-inhoudingsplichtige.

Het gemiddelde S&O-urloon wordt gesteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat kalenderjaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Dit gemiddelde uurloon bedraagt de som van de lonen van die werknemers genoten bij die S&O-inhoudingsplichtige over het desbetreffende referentiejaar gedeelt door de som van de in dat jaar aan deze werknemers verloonde uren, nadat de verloonde uren zijn verminderd met de factor 0,85 als forfaitaire correctie voor (betaalde) verloofuren. Door de correctie toe te passen kan, even uitgaande dat het daadwerkelijke aantal verloofuren overeenkomt met de forfaitaire correctie, het volledige loon van een werknemer die fulltime speur- en ontwikkelingswerk verricht in aanmerking komen voor S&O-aftachtvermindering. In de oude systematiek werd voor de berekening van het S&O-urloon vaak uitgegaan van het werkelijke aantal verloofuren of een laag vastgesteld standaard aantal verloofuren. Met de voorgestelde standpunt elimineert factor van 15% wordt een vereenvoudiging bereikt en wordt (gemiddeld genomen) tevens een vermindering aangebracht, nu gemiddeld slechts 10 tot 12% van de verloonde uren betaalde verloofuren zijn.

Voorts is ten behoeve van de begrode eenvoud en vermindering van administratieve lasten gekozen voor het hanteren van een (ongewogen) gemiddelde. De unanimiteit dat per werknemer die speur- en ontwikkelingswerk verricht een berekening zou moeten worden gemaakt, het berekende gemiddelde uurloon zal – net als nu het geval is – naar boven worden afgerond op een veelvoud van €5. Met

deze afrondding wordt tevens compensatie geboden voor het feit dat uitgegaan wordt van de lonen uit het S&O-referentiejaar.

Ow voor de berekening van het gemiddelde S&O-urloon bedoelde lonen van de S&O-werknemers zijn de lonen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964). Daartoe is in een nieuw achtste lid een correctie aangebracht op het loonbegrip zoals opgenomen in artikel 1, onderdeel c, WvA. Daarin genoemde uitzonderingen op het loon in de zin van de Wet LB 1964 zijn voor de S&O-afdrachtvermindering niet van toepassing. Aldus kunnen de desbetreffende lonen uit de polisadministratie worden gehaald zonder dat daarop vervolgens nog correcties moeten worden toegepast.

Znaak naar gegeven, wordt het gemiddelde S&O-urloon nemende en vastgesteld door Senterflovem oek de hand van de lonen en het aantal verloofde uren zoals opgenomen in de polisadministratie van het UWV. Hierbij wordt een bij ministerie regeling van de minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum (hierna: de peildatum) gemaakt, die is gelegen in het kalenderjaar volgende op het S&O-referentiejaar. Eventuele wijzigingen in deze gegevens na de peildatum hebben, behoudens de hierna toegelichte situatie waarin polissen gegevens bevat, geen invloed op het gemiddelde urloon. Daarmee wordt de rechtszekerheid van de S&O-inhoudingsplichtige gehand, omdat eventuele correcties aangebracht na de peildatum in principe niet kunnen leiden tot het wijzigen van reeds afgegeven S&O-verklaringen. Gekozen is voorafslag voor een bij ministerie regeling vast te stellen peildatum omdat op die manier met name voor de eerste jaren van inwerkingtreding kan worden ingespeeld op de stand van zaken met betrekking tot de vulling van polissen. Zo zijn bijvoorbeeld bepaald voor de S&O-afdrachtvermindering 2011 de lonen en verloofde uren over 2009 (S&O-referentiejaar) zoals deze op de in 2010 lopende peildatum in de polisadministratie staan. Hoe eerder de peildatum ligt, hoe eerder Senterflovem voor het opvolgende kalenderjaar al inzicht kan geven in het urloon.

Voorbeeld:

Een S&O-inhoudingsplichtige vraagt in 2010 een S&O-verklaring aan voor 2011. Hij had in 2009 drie werknemers in dienst die spoor- en ontwikkelingswerk verrichten waarvoor S&O-verklaringen zijn verstrekt. De inhoudingsplichtige doet ten behoeve van de aanvraag voor 2011 opgave van de BSN's van deze werknemers aan Senterflovem. Vervolgens bekendt Senterflovem het ongevoeg gemiddelde urloon aan de hand van de lonen en verloofde uren over 2009 van de drie werknemers zoals deze op de peildatum in 2010 in de polisadministratie staan.

Stel de relevante jaarlonen bedragen respectievelijk €27.000, €32.000 en €45.000 en het aantal verloofde uren bedraagt respectievelijk 1.000, 1.200 en 1.500. Het gemiddelde S&O-urloon voor 2011 wordt dan als volgt berekend:

$$(27.000 + 32.000 + 45.000) / ((1.000 + 1.200 + 1.500) * 0,85) = 104.000 / 3.145 = €33,07$$

Ter bepaling van de S&O-afdrachtvermindering 2011 wordt dan, in verband met de afrondding naar boven op een veelvoud van €5, een gemiddeld S&O-urloon van €35 gehanteerd (dit ongeacht hoeveel en welke werknemers in 2011 spoor- en ontwikkelingswerk verrichten). In de S&O-verklaring zullen naast vermelding van het bedrag van €35, ter informatie van de S&O-inhoudingsplichtige de

gegevens 104.000 en 3.700 worden opgenomen alsmede een vermenigvuldigingsfactor 0,85 voor de verloonde uren (bijvoorbeeld in de vorm van de breuk $104.000 / (3.700 * 0,85)$).

Uit het voorbeeld volgt dat de berekening van het gemiddelde uurloon plaatsvindt aan de hand van alle verloonde uren van de S&O-verkenners, ongeacht hoeveel S&O-uren zij elk hebben verricht. Daarmee wordt een substantiële vereenvoudiging bereikt ten opzichte van de berekeningswijze zoals die voordien gold.

Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen spoor- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, geldt een gemiddeld uurloon van €29.

Het kan zich voordoen dat door een bijzondere situatie op de peildatum geen bruikbare gegevens voor de berekening van het gemiddelde uurloon aanwezig zijn. Hoewel een dergelijke situatie zich in principe niet meer zou kunnen voordoen bij een optimale werking van de toelatingsadministratie, lijkt het voornemen wenselijk om daarvoor toch een voorziening te treffen. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan de situatie dat een S&O-inhoudingsplichtige geen verloonde uren heeft opgegeven in zijn aangiften loonheffingen over het referentiejaar en deze aansluitend abusieus niet is opgemerkt door de reguliere controlesystemen. In dergelijke gevallen zal geen berekening van het gemiddelde uurloon kunnen worden gemaakt.

Daarnaast kan verder gedacht aan situaties waarin SenterNovem vermoedt dat de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, bijvoorbeeld als de berekening met behulp van gegevens uit de polis leidt tot een sterk afwijkend gemiddeld uurloon ten opzichte van het gemiddeld uurloon van de doorbetroffende S&O-inhoudingsplichtige over voorgaande jaren (bijvoorbeeld €4 ten opzichte van €25). In dergelijke gevallen zal SenterNovem de juiste gegevens ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon als volgt uitzoeken bij de S&O-inhoudingsplichtige. Mocht het vermoeden na gegevensuitruaag bij de S&O-inhoudingsplichtige ongegrond blijken te zijn geweest, dan gelden de gegevens uit de polisadministratie en niet de uitgevraagde gegevens.

Overigens geldt ook in de situatie dat het gemiddelde uurloon wordt vastgesteld aan de hand van door SenterNovem uitgevraagde gegevens, dat eventuele wijzigingen nadat het uurloon op deze wijze is vastgesteld, geen invloed hebben op het gemiddelde uurloon.

Artikel V

Artikel V (artikelen 59 van de Wet financiering sociale verzekeringen)

Artikel 59, eerste lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen luidt in: dat de premies voor de werkloosheidsverzekeringen worden geheven met evencore toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting geldende regels. In aanvulling hierop wordt met betrekking tot de doorbetaaldhor regeling bepaald dat deze slechts van overeenkomstige toepassing is indien de gene aan het loon wordt afgeslaan welke ver van de werknemer is. Het gaat hierbij om het beoorloofgever in de zin van de Wvfa. Een dergelijke regeling is thans opgenomen in artikel 87, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001.

De doorbetaldoornregeling kan dus ook voor de premies werknemersverzekeringen worden toegepast als het loon van de werknemer wordt doorbetaald aan degene die ten opzichte van de werknemer werkgever is in de zin van de Wvfo. Van ontmoet het geen bezwaar dat bij de "nevenbetrekking" geen premies werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en ook geen recht op een uitkering krachtens een verplichte werknemersverzekering ontstaat. Daar staat immers tegenover dat als gevolg van dit artikel bij de "hoofdbetrekking" in beginsel hogere premies voor de werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en sprake is van een hoger uitkeringsloon. Is degene aan wie het loon wordt afgesloten echter geen werkgever in de zin van de Wvfo, dan kan de doorbetaldoornregeling voor de premies werknemersverzekeringen geen toepassing vinden. Anders zouden premies die vanwege de verzekerde arbeidsverhouding zijn verschuldigd niet worden betaald. Om dat de doorbetaldoornregeling dan voor de premies werknemersverzekeringen niet van toepassing is, moeten deze premies worden betaald door de werkgever die het loon doorbetaalt. Hierdoor ontstaat wel een verschil tussen het fiscale loon en het loon voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet enerzijds en het loon voor de premies werknemersverzekeringen anderzijds (de werkgever aan wie het loon wordt doorbetaald, verantwoordt het loon van de werknemer voor de loonbelasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet; de andere werkgever verantwoordt het loon voor de premies werknemersverzekeringen (waarbij de hoogte van de premies afhankelijk is van scheidings- en dagelijkse), maar dit is voor de praktijk minder bezwaarlijk dan het om die reden in het geheel niet van toepassing zijn van de doorbetaldoornregeling.

De overcomkelijke toepassing van de doorbetaldoornregeling voor de werknemersverzekeringen is niet afhankelijk van een afzonderlijke beoordeling op dit punt door de Inspecteur. Er wordt vanuit gegaan dat degene die het loon doorbetaalt voldoende informatie heeft om te toetsen of het loon wordt doorbetaald aan een werkgever (in de zin van de Wvfo) van de werknemer. In geval van twiifel kan de Inspecteur hierover om een standpunt worden gevraagd.

De werking van de regeling bij de premies werknemersverzekeringen kan als volgt worden samengevat:

- a. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide voor de werknemersverzekeringen: de doorbetaldoornregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie) loon geniet;
- b. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide niet voor de werknemersverzekeringen: de doorbetaldoornregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever loon geniet (er is geen premie loon voor de werknemersverzekeringen);
- c. de hoofdbetrekking kwalificeert voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat niet: de doorbetaldoornregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie) loon geniet;
- d. de hoofdbetrekking kwalificeert niet voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat wel: de doorbetaldoornregeling is alleen van toepassing voor de loonbelasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, zodat de werknemer in zoverre alleen van de hoofdwerkgever loon geniet; de doorbetaldoornregeling is niet van toepassing

voor de premies werknemersverzekeringen, zodat de verkoper bij de nevenbetrokking premie loon geniet.

Artikel VI

Artikel VI, onderdeel A (artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De eerste schijf in de vennootschapsbelasting wordt verlaagd met €10.000 naar €35.000. De tweede schijf wordt verlaagd met €90.000 naar €150.000. Daarnaast wordt het tarief van de tweede schijf verlaagd met 0,5%-punt naar 23%. Voor een toelichting op dit voorstel wordt verwezen naar het *algemeen deel van deze memorie*.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 25 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 25, eerste lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). Daardoor kunnen beleggingsinstellingen de geheven dividendbelasting niet meer verrekenen met de verschuldigde vennootschapsbelasting.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 28, eerste lid, onderdeel b, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). De regeling inzake *toegenomen winst* voor buitenlandse bronhouder kan daarmee komen te vervallen.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel A (artikel 4c van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging is in het algemeen deel toegevoegd en betreft de versceping vrijstelling inkom op eigen aandelen.

Artikel VII, onderdeel B (artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Het vervallen van artikel 10, tweede lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen in artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 11 van de Wet op de dividendbelasting 1969)

Deze wijziging houdt verband met het vervallen van artikel 10, tweede lid.

Artikel VII, onderdeel D (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1969)

Een beleggingsinstelling moet haar voor uitdeling beschikbare winst (d.w.z. bestaande uit dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeren aan haar aandeelhouders. Op die dividenduitkering wordt door de beleggingsinstelling dividendbelasting ingehouden na aftrek van de in artikel 11a van voorgedrukte afwachtingvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de afte dragen dividendbelasting een vermindering kan toepassen ter grootte van de dividend- en bronheffing die ten laste van haar is ingehouden. Met betrekking tot de vermindering als gevolg van ingehouden buitenlandse bronheffing geldt als voorwaarde dat die bronheffing op de inhoudingsplichtige moet drukken. Daarmee wordt bereikt dat slechts de bronheffing na toepassing van het recht op vermindering aftrekt. Ingeval de Belastingregeling voor het Koninkrijk overeen Nederland gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, voor vermindering in aanmerking komt. De vermindering van de af te dragen dividendbelasting heeft geen gevolgen voor het bedrag dat bij de aandeelhouder als voorheffing wordt beschouwd. Als voorheffing geldt het bedrag van de ingehouden Nederlandse dividendbelasting, dus zonder aftrek van de afwachtingvermindering.

In verband met de introductie van de afwachtingvermindering komen de teruggeefregeling van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid) en de regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronheffingen (art. 23, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 6 van het Besluit Beleggingsinstellingen) te vervallen. Voorts hebben beleggingsinstellingen voortaan een recht meer op verrekening van dividendbelasting met de vennootschapsbelasting (artikel 25, eerste lid, Wet Vpb 1969).

Voorbeeld

Op 15 juni 2009 wordt door een fiscale beleggingsinstelling aan haar uitdelingsverplichting voldaan door €300.000 dividend uit te keren aan haar aandeelhouders. Tot dat tijdstip is een bedrag van €7.000 aan dividendbelasting en €5.000 aan buitenlandse bronbelasting ingehouden op door de beleggingsinstelling ontvangen dividenden en interest.

Uitwerking

Uitgeleend dividend	€300.000
Af te houden dividendbelasting (15%)	€ 45.000, te verminderen bij aandeelhouders
Nieuw uit te keren aan aandeelhouders	€255.000
Ingehouden dividendbelasting	€ 45.000
Af afwachtingvermindering	
- dividendbelasting	€7.000
- buitenlandse bronbelasting	€5.000

€ 12.000

Alle cragen dividendbelasting

€ 23.000

Er bestaat geen recht op afdrachtvermindering voor dividend- en bronbelasting, indien de fiscale beleggingsinstelling niet als uiteindelijk gerechtigde wordt beschouwd van de daarmee verband houdende opbrengsten.

Een bedrag ter omvang van de afdrachtvermindering behoort tot de voor uitsluitend beschikbare winst van de beleggingsinstelling. In dat kader wordt opgemerkt dat teruggaven van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid, Wet DB 1965) en teruggaven inzake toegenomen winst buitenlandse vennootschappen (art. 29, eerste lid, onderdeel b, van de Wv 1968 en art. 6 van het Besluit Belastinginstellingen) onder de huidige regeling ook tot de voor uitsluitend beschikbare winst worden gerekend.

Vennootschappen die als beleggingsinstelling worden aangemerkt, kunnen onder voorwaarden een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting vormen (artikel 15, eerste lid, van de Wv 1969). In dat geval wordt de vennootschapsbelasting geheven alsof er één belastingplichtige is. Dat heeft onder andere tot gevolg dat de moedermaatschappij voor alle vennootschappen van de fiscale eenheid aan de uitdelingsverplichting moet voldoen en daarover dividendbelasting moet inhouden en afdragen. Het voorgestelde derde lid bevestigt daarom dat de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevestigde dochtermaatschappij is ingehouden, bij de moedermaatschappij als vermindering in aanmerking wordt genomen.

Op grond van het voorgestelde derde lid, tweede volzin, kan de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevestigde dochtermaatschappij vóór het voegingsmoment is ingehouden en vóór dat tijdstip nog niet bij de dochter in aanmerking is genomen voor een vermindering op de voet van artikel 11a, bij de moedermaatschappij als afdrachtvermindering in aanmerking kan worden genomen.

Artikel VIII

Artikel VII (artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting)

In artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting zijn criteria opgenomen op grond waarvan bepaalde prijsvragen niet als kansspel worden beschouwd. De eerste wijziging van deze bepaling is dat de zinsnede "voor de deelneming" is geschrapt. Daarmee wordt buiten kijf gesteld dat het om de aard van de gevraagde prestaties gaat, en niet om die van de deelnemers. Hiermee wordt zeker gesteld dat ook prijsvragen met een brede groep van (potentiële) deelnemers voor de vrijstelling in aanmerking kunnen komen. De inperking toetst het wetenschappelijke of kunstzinnige karakter van de prestatie marginaal, bijvoorbeeld aan de hand van het reglement van de prijsvraag of aan de samenstelling van de jury. De wetenschappelijke of kunstzinnige prestaties kunnen een algemeen belang maar ook een specifiek of commercieel belang dienen.

In de tweede plaats is een nieuwe uitzonderingscategorie toegevoegd. Deze houdt in dat de inzendingen die voor een prijs in aanmerking komen het algemeen maatschappelijk belang moeten

dienen. Prestaties die een specifiek of commercieel belang dienen, kunnen naar hun aard niet het algemene maatschappelijke belang dienen. Het gaat erom dat de inzending die voor de prijs in aanmerking komt aan de voorwaarde (dienstaand met aan het algemeen maatschappelijk belang) voldoet. Of de prijsvraag op zichzelf beschouwd een algemeen maatschappelijk belang kan dienen, is niet van belang voor het antwoord op de vraag of de vrijstelling toepassing vindt.

Artikel IX

Artikelen IX, onderdeel A (artikel 4 van de Wet op belastingen van rechtsaferkeer)

De wijziging van artikel 4, derde en vierde lid, WBR strekt ertoe voor de bepaling van het oasmertelijkbelang en de beoordeling of er geconsolideerd moet worden voortaan aan te sluiten bij het daadwerkelijke belang dat men heeft in de vennootschap. Welk aandeel men heeft in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet langer doorslaggevend. Uiteraard kan wanneer alle aandelen exact dezelfde rechten en plichten hebben wel aansluiting worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal, omdat dit dan het gehele belang vertegenwoordigt. Beide wijzigingen beogen te voorkomen dat overdrachtsbelasting kan worden ontlopen door constructies met soort aandelen op te zetten. In artikel 4, vijfde lid, WBR is een aantal wetschetsen voor de toepassing van de oasmertelijkbelangen en consolidatie- en oengenen. Deze zijn aan het nieuwe begrip 'belang' aangepast. De wijziging van artikel 4, vijfde lid, onderdeel c, WBR gaat echter verder dan louter een aanpassing aan het begrip 'belang' en is gelijk aan de wijziging zoals opgenomen in het wetsvoorstel 'Invoeringswet Wet 7.13 Burgerlijk wetboek'. Deze wijziging strekt ertoe de redactie van deze bepaling beter leesbaar te maken en geeft uitvoering aan de toezegging in de antwoorden op de Kamervragen die gesteld zijn door Dezenije Hamming en Van Egenschoot inzake de overdrachtsbelasting naar aanleiding van het proefschrift van de heer Y.E. Gasler (Kamerstukken II, 2005/06, Aanhangsel, blz. 2456). Het betreft de toezegging de onbedoelde dubbelbelasting wegens samenloop van een middellijk belang van een verbonden natuurlijk persoon en een verbonden lidwaam via de verkrijger te repareren.

De constructies worden onderstaand verder toegelicht.

Met het oog op de verkoop van de aandelen in een OZL wordt bij de gesignaleerde constructies het aandelenkapitaal van het OZL vergeleken met soort aandelen. Het aandelenkapitaal wordt zo vormgegeven dat de oasmertelijke geveene aandelen, die het daadwerkelijke belang in de vennootschap (eek onroerende zaken) vertegenwoordigen, na de aandelenomwisseling minder dan een derde van het totaal geplaatste aandelenpakket uitmaken. De resterende twee derde van de aandelen zijn vervolgens aandelen van het soort dat niet oasmertelijk recht geeft op of zeggenschap heeft over de onroerende zaken van de vennootschap en veelal slechts recht geeft op een vaste vergoeding voor het ter beschikking gestelde kapitaal. Vervolgens wordt het pakket aandelen verkocht dat het daadwerkelijke belang in de vennootschap vertegenwoordigt. Aangezien niet wordt voldaan aan de

¹⁰ Kamerstukken II 2005/2007, 31 005, nr. 2.

aanmerkelijkbelangens is geen overdrachtsbelasting verschuldigd, terwijl de koper wel het volledige belang in de vennootschap krijgt.

Voorbeeld I

Een OZL heeft een totaal geplaatst aandelenkapitaal van €18.000 gewone aandelen ("B" stuks van €1.000 nominaal), bezit een onroerende zaak van € 1.000.000 en is verder volledig met vreemd vermogen gefinancierd. Bij een verkrijging van de 18 gewone aandelen wordt voldaan aan de aanmerkelijkbelangens en is overdrachtsbelasting verschuldigd over de waarde van de onroerende zaak. Om de heffing van overdrachtsbelasting te ontlopen wordt voert aan de verkrijging van de aandelen het aandelenkapitaal omgevormd tot 2 verschillende soorten aandelen. De 18 gewone aandelen, die de volledige zeggenschap hebben en recht geven op de volledige waardeontwikkeling van de onroerende zaak, worden omgevormd tot aandelen type A. Vervolgens worden aandelen van het type B (54 stuks van €1.000 nominaal) uitgegeven die slechts recht geven op 5% vergoeding over het ter beschikking gestelde kapitaal. De aandelen van het type B kunnen economisch worden gelijkgesteld met een geldlening. Als nu de aandelen van het type A worden verkregen, wordt niet langer voldaan aan de aanmerkelijkbelangens en zou geen overdrachtsbelasting verschuldigd zijn, ondanks dat de volledige zeggenschap over en waardeontwikkeling van de onroerende zaak wordt verkregen.

Voorbeeld II

De uitgangspunt is hetzelfde als in voorbeeld I met dien verstande dat de aandelen in het OZL (dochter) volledig worden gehouden door een andere vennootschap (moeder). De moeder-vennootschap heeft naast de deelneming in het OZL slechts kasgeld ten bedrage van €1.000. Doordat de moeder-vennootschap 100% van de aandelen in het OZL heeft wordt voldaan aan de consolidatie- en bezit-eisen. De moeder-vennootschap kwalificeert hierdoor als OZL. Een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen in de moeder-vennootschap heeft heffing van overdrachtsbelasting tot gevolg. Vervolgens wordt op gelijke wijze als in voorbeeld I het aandelenkapitaal van het dochter-OZL omgevormd tot soort aandelen A en B. De soort aandelen B, die economisch vergelijkbaar zijn met een lening, worden aan derden uitgegeven. Zolang een dergelijke verkrijging uit minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bestaat, is deze onbelast. Het gekocht aandelen van het type A, dat de volledige zeggenschap heeft en recht geeft op de waardeontwikkeling van de onroerende zaak, blijft in handen van de moeder-vennootschap. Aangezien de moeder-vennootschap minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bezit (18 aandelen A = 25%) vindt er geen consolidatie plaats. De moeder-vennootschap kwalificeert hierdoor niet langer als OZL, zodat de aandelen na de referentieperiode van 1 jaar zonder heffing kunnen worden verkregen.

Na in werking treding van dit wetsvoorstel werken de eerder gegeven voorbeelden als volgt uit. In beide voorbeelden vertegenwoordigen de aandelen van het type A het volledige belang in het OZL. De aandelen van het type B kunnen economisch gelijk worden gesteld met een geldlening. Door de voorgestelde aanpassing is een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen type A belast.

Aangezien de aandelen van het type B geen materieel belang hebben in de overreende zaken van het OZL is een verkrijging daarvan niet belast, ongeacht hoeveel van deze aandelen wordt verkregen. Voor de maatstaf van heting heeft dit tot gevolg dat bij een verkrijging van een derde gedeelte van het type aan deel A overdrachtsbelasting verschuldigd is ten bedrage van €20.000 (6% x 1/3 x € 900.000). In voorbeeld II heeft de moeder vennootschap middels de aandelen A meer dan een derde gedeelte belang in het dochter OZL, zodat volstaan wordt aan de consolidatie- en bezitsaas. Een verkrijging van een derde belang in de moeder vennootschap is eveneens belast met €20.000 overdrachtsbelasting.

Artikelen IX, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op het stagen van a m h t s t e r i e r)

Het nieuwe artikel 15, eerste lid, onderdeel a, strekt ertoe de verkrijging van natuurgrond vrij te stellen van overdrachtsbelasting. Voor de invulling van wat verstaan wordt onder natuurgrond zal in het Uitvoeringsbesluit belastingen van rechtsvekeer worden verwezen naar artikel 1, onderdeel b en d, van het Rangschikkingbesluit NSW. Onder natuurgrond wordt aldus verstaan:

- natuurgrond bezet met houtopstanden niet zijnde kweekgoed, kersboomrechten, laagstamboomgaarden of snijgronden;
- heidevelden, hoogvenen, laagveenmoerassen, zandveestuwingen, duinterrainen, kreken, sluffen, schorren, gorzen, slikken, groene stranden, rietlanden, ruigten, strawelen, moerassen, venen, poelen, beken, veldbeekjes, velden, afgesloten riviercopen, kreken, bronnen en sprengen, voor zover deze gronden niet in gebruik zijn als landbouwgrond;
- vlakgronden, bloemrijke graslanden van het heuvelland, van het moer- en het veergebied, of van het rivier- en zeegebied, natte schraalgraslanden, doornbomgraslanden van beekalen, of van veen- en kleigebieden, natte mitig voedselrijke graslanden, droge schraalgraslanden van de hogere gronden, droge kalkarme duingraslanden, droge kalkrijke duingraslanden en binnendijkse zilte graslanden, voor zover deze gronden slechts in gebruik zijn voor begrazing of als hooiland en begroeid zijn met voor deze graslanden kenmerkende vegetatietypen.

De inrichting en het beheer van de natuurgrond dient geheel of gagenoeg geheel duurzaam te zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De vrijstelling is beperkt tot grond. In gevallen waarin opstanden aan wedig zijn, zal de arover wel overdrachtsbelasting verschuldigd zijn. Anders dan bij de vrijstelling voor natuurgrond geldt, evenmin een vrijstelling voor de ondergrond van bepaalde opstanden.

Vervreemding van de natuurgrond behoort er niet toe te leiden dat de vrijstelling wordt teruggenomen. De vrijstelling kan intact blijven indien ook bij de opvolger aanpak blijft van natuurgrond. Ook de verkrijger zal in dat geval een beroep kunnen doen op de vrijstelling, voor de verkrijger gaat een nieuwe tienjaarstermijn open. In voorkomende gevallen waarbij binnen de tienjaarstermijn wordt

doerverrechten, doet de verkopende partij en verstandig aan in de koopovereenkomst een kettingbeding op te nemen om financiële risico's uit te sluiten.

Ten slotte is voorzien in de mogelijkheid dat natuurground omgezet wordt in bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WBR. De belasting is niet als nog verschuldigd mits gedurende het restant van de tienjaartermijn van de verkoop de verkrijger de grond als zodanig gebruikt. Voor de in cultuurgrond omgezet natuurground gaat overigens een nieuwe tienjaartermijn lopen op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WBR.

Artikel X

Artikel X, onderdeel A (artikel 9a van de Wet Natuurreservaten 1928)

Het artikel waarin de vrijstelling voor overdrachtsbelasting is geregeld, is aangepast. Voortaan is de vrijstelling uitsluitend gekoppeld aan de kwalificatie van het verkregen als landgoed. De hoedanigheid van de verkrijger is niet meer van belang. Hiermee is de eis dat bij een verkrijging door een rechtspersoon deze naar het voordeel van de minister van Financiën hoofdzakelijk de instandhouding van een of meer landgoederen ten doel heeft, vervallen. Deze eis werd ook niet aan een natuurlijke persoon gesteld. De beoordeling van de doelstelling en feitelijke werkzaamheden van een rechtspersoon die een beroep op de vrijstelling doet door de Belastingdienst kan voortaan acht vanwege blijven. De instandhouding van het landgoed wordt voldoende gevestigd doordat in artikel 9a onder andere is geregeld dat wanneer het landgoed binnen 25 jaar na de verkrijging zijn status als landgoed verliest, de belasting als nog verschuldigd wordt.

Artikel X, onderdeel B (artikel 9c van de Natuurreservaten 1928)

De wijziging van artikel 9c houdt verband met die van artikel 9a. Nu in dat artikel niet meer de eis wordt gesteld dat de rechtspersoon hoofdzakelijk de instandhouding van landgoederen ten doel heeft, hoeft het constateren van het niet langer nastreven van die doelstelling niet meer als apart aan disgrond te worden opgenomen. De overige in dit artikel genoemde gevallen op grond waarvan de overdrachtsbelasting als nog verschuldigd wordt, zijn voldoende vastborg tot instandhouding als landgoed. Eveneens is het artikel wat de terminologie betreft verder aangepast aan de afschaffing van de kapitaalsbelasting. Ingevolge het daarbij opgenomen overgangsbepaling (zie voor de toelichting hierop Kamerstukken II 2005-2006, 30307, nr. 3, blz. 8) zal de kapitaalsbelasting immers niet als nog verschuldigd worden als gevolg van een gebeurtenis die zich na 31 december 2005 voordoet.

Artikel XI

Artikel XI, onderdeel A (artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

zaken of gezondheidszaken' (HvJ/E, 14 september 2010, C-384/08). Anderzijds dient de therapeutische doel van een dienst te worden door personen (nietgeacht de rechtsvorm) die beschikken over de juiste beroepsqualificaties (HvJ/E, 10 september 2012, C-147/08). De Wet OZ kent de coöperatieve voorwaarde van het therapeutische doel niet, maar stelt alle diensten door (para)medici vrij, en heeft zodoende een andere, ruimere, rek-wijde dan die van de Zesde Richtlijn en thans de BTW Richtlijn 2006. De in dit onderwerp opgenomen wijziging van artikel 1°, eerste lid, onderdeel g, richtlijn 1° van de Wet OZ, maakt hieraan een einde. Dit betekent dat de Lapsestake activiteiten, bijvoorbeeld een door een arts aangegeven sportuitleen, verkeerlijkse keuring of vaderschapstest, die thans wel onder de wijzigeling van de Wet OZ vallen (niet immers een dienst naar een medisch) daar na de vooropgestelde wijziging niet langer onder valen en is niet aan het vereiste van het coöperatieve doel wordt voldaan.

Het HvJEG komt tot de conclusie dat de volgende diensten in ieder geval wel onder de BTW-vrijstelling vallen, mits de ze diensten hoofdzakelijk tot doel hebben de gezondheid van de betrokkene te beschermen:

- de overdracht van medische monsters indien voor het maken van de diagnose een therapeutisch doel is gesteld (C-16/99);
- gezondheidskundige verzorging –mede aan huis– door een kapitaalvereniging als de ambulante verpleging door geschoold verplegend personeel aanbedt (C-14/100);
- niettherapeutische behandelingen die door een privaatrechtelijke stichting met behulp van bij deze rechtspersoon in dienst zijnde psychotherapeuten worden verricht (C-45/01);
- het verrichten van medisch onderzoek van personen ten behoeve van werkgevers of verzekeringmaatschappijen (C-307/01);
- het aannemen van bloed of andere lichaamssubstanties voor het testen op virusen, in het kader van andere zielen, op verzoek van werkgevers of verzekeraars (C-307/01);
- het afgeven van een verklaring van medische geschiktheid, bijvoorbeeld geschiktheid om te reizen (C-307/01).

Op grond van de jurisprudentie van het HvJEG geldt de medische vrijstelling niet voor de volgende diensten, ongeacht of deze worden verricht in het kader van de uitoefening van (para)medische beroepen:

- het vaststellen door middel van biologische analyses van de biologische verwantschap van individuen (C-384/96);
- dienst die verband houden met algemene verzorging en huishoudelijke hulp (C-141/00);
- het afgeven van een medische verklaring voor de toekenning van een oorlogscadeau (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van een medisch deskundigenrapport terzake van aansprakelijkheid en schadevergoeding, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering wegens Letselschade overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten verhoefte op die in het vorige streepje de desbetreffende onderzoekers alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, naar aanleiding van medisch onderzoek (C-307/01).

–het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van medische deskundigenrapporten ter zake van medische beroepsdelicten, ten behoeve van personen die de instelling van een vorming in rechte overwegen (C-30/00/1);

–het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);

–de werkzaamheid van een arts besleedende in de opstelling van een deskundigenrapport, over hem anders gezondheidsproestand te bepalen of een verzoek om een invaliditeitsaankering gegrond is of niet, de ernstigheid dat de medische deskundige is aangevozen door een medische instantie n' door een pensioenverzekering stelling maakt daarbij geen verschil (C-212/01).

Met de verwijzing in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB naar diensten op het vlak van de "gezondheidskundige verzorging van de mens" wordt bereikt dat de voornoemde –niet limitatief bedoelde –voorbeelden van medische prestaties, onder de bewoordingen van de vrijstelling uit de Wet OB op gelijk BTW-terminologie wijze worden betrouwd als onder de BTW-richtlijn in 2006 c.q. de jurisprudentie van het HvEG.

Herleking van de vrijstelling voor medische diensten: (para)medische beroepsbeoefenaren dienen voor hun werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG)

Zoals is uiteengezet in het algemene deel van deze memorie, is gekozen voor een herleking van de niet-fiscale kwaliteitsstoers waaraan (para)medici moeten voldoen willen zij van de vrijstelling voor medische diensten gebruik maken. Voortaan zullen beroepsbeoefenaren alleen zijn vrijgesteld voor het verrichten van hun specifieke werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens waarvoor zij een gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor de (examen) eisen zijn neergelegd in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG. Niet langer zullen deze beroepsbeoefenaren hun andere in het kader van de gezondheidskundige verzorging verrichte diensten vrijgesteld kunnen verrichten. Zo vallen bijvoorbeeld verlosmidde van medici (of andere beroepsbeoefenaren als bedoeld in de Wet BIG) op het vlak van de gezondheidskundige verzorging, waarvoor zij niet goed gevolg een (vervolg)opleiding hebben afgerond die niet aan de hierboven bedoelde voorwaarde voldoet, niet onder de vrijstelling. Dit betekent bijvoorbeeld dat een huisarts in de nieuwe opzet niet langer is vrijgesteld voor handelingen op het gebied van chiropractie, osteopathie, acupunctuur, homeopathie en andere alternatieve geneeswijzen.

De verwijzing naar "beroepsbeoefenaren van een medisch of paramedisch beroep" in het nieuwe artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB sluit aan bij de verwijzing naar "medische en paramedische beroepen" als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder 2, van de BTW-richtlijn 2006 en sluit geen enkele beroepsbeoefenaar in de zin van de Wet BIG bij voorbaat uit.

Andere wijzigingen

Voor een toelichting op de vrijstelling van omzetbelasting ingevolge het gewijzigde artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB met betrekking tot de diensten door psychologen, pedagogen en tandtechnici, alsmede met betrekking tot de levering van tandprothesen, wordt verwezen naar het algemene deel van deze memorie.

Artikel X), onderdeel B, tabel II van de Wet op de omzetbelasting 1968

Dit onderdeel strekt ertoe de wettelijke regeling betreffende de toepassing van het nultarief op het punt van de invulling van het begrip luchtvaartuigen richtlijnconform te redigeren. Op grond van artikel 148, punten e, f en g, OTW-richtlijn 2006 (voorheen Zesde BTW-richtlijn) moeten de lidstaten een vrijstelling toepassen voor een groot aantal prestaties ten aanzien van de luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toeleggen. In de Nederlandse wetgeving heeft deze richtlijn vrijstelling met recht op teruggaaf van voorbelasting technisch, met hetzelfde resultaat, de vorm gekregen van een tarief van nihil, het zogeheten nultarief.

Dit nultarief is in de huidige redactie van de bij de Wet op de omzetbelasting 1968 behorende tabel II, onderdeel a, post 2, van toepassing op de levering, de intracommunautaire verwerving en de invoer van luchtvaartuigen welke hoofdzakelijk in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt. Voor de overige prestaties –diensten met betrekking tot luchtvaartuigen– is, conform de bepalingen van de BTW-richtlijn, in post 11 van Tabel II voorzien in het nultarief.

In het zogenoemde *Clamber Air A/S* arrest (zaak C-382/02, VN 2004/5214) heeft het Hof van Justitie EG zich nadrukkelijk uitgesproken over de reikwijdte van genoemde richtlijn vrijstelling: de vrijstelling geldt (alleen) voor luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toelagen. Het gaat derhalve om de status van de luchtvaartmaatschappijen en niet om de status van een bepaald luchtvaartuig. In dat verband heeft de Europese Commissie de Nederlandse regering doen laten weten dat de desbetreffende Nederlandse bepaling niet congruent is aan het Gemeenschapsrecht.

Znaik gezegd, strekt dit onderdeel ertoe die incongruentie weg te nemen. Gelet op de tekst van de betreffende bepaling in de BTW-richtlijn en op deze voormeld arrest van het Hof van Justitie is deze aanpassing overigens onvermijdelijk.

Van deze wijziging wordt grosso modo geen grote wijziging in de toepassing in de praktijk van het nultarief ten aanzien van vliegtuigen verwacht. Ook zullen er feitelijk geen financiële gevolgen zijn voor de betrokken ondernemers.

Voor zover er in ons land al luchtvaartmaatschappijen (ondernemers) zouden bestaan die zich hoofdzakelijk op het binnenlandse verkeer toeleggen – waartoe het nultarief geen toepassing kan krijgen, ook al zou zo'n maatschappij ook een vliegtuig exploiteren dat wel hoofdzakelijk in het internationale verkeer wordt gebruikt – zal hun BTW –positie in materieel zijn de facto niet wijzigen (dat geldt ook hun leveranciers). Voor vliegtuigen die voornamelijk binnenlandse vluchten uitvoeren, was het nultarief (al) niet van toepassing. Bovendien is en blijft de aan deze ondernemers toe aan de leveringen van goederen en diensten aan hen – maar dan zonder nultarief, ook ten aanzien van dat

ene "internationale" vliegtuig —in rekening gebrachte omzetbelasting aftrekbaar. De heffing van omzetbelasting over de output wijzigt niet, zo blijft bijvoorbeeld op het personenvervoer met een vertrek of bestemming buiten Nederland het nuttarief van toepassing, en voor binnenlands personenvervoer blijft het thans al geldende algemene BTW-tarief van toepassing. Anderzijds zal het nuttarief wel van toepassing worden voor handelingen ten aanzien van luchtvaartuigen die, hoewel zij hoofdzakelijk binnenlandse vliechtenissen, worden geëxploiteerd door een luchtvaartmaatschappij die zich hoofdzakelijk bezigt op het betrekken internationale vervoer. Op de prestaties ten aanzien van die luchtvaartuigen kunnen de desbetreffende leveranciers per 1 januari 2008 het tarief van nihil toepassen (deze leveranciers houden eveneens wel recht op aftrek van voorbelasting), zodat de afnemende maatschappij daadwerkelijk geen omzetbelasting meer in rekening krijgt gebracht en derhalve ook niets meer in aftrek kan o.p. haart te brengen. Ook hier verandert er aan de outputzijde van die afnemende luchtvaartmaatschappij niets met betrekking tot de heffing van omzetbelasting over diens prestaties.

Artikel XII

Artikel XII, onderdeel A tot en met C (Artikelen 3, 11, 12, 13, en 19 van de Wet belasting zware motorvoertuigen)

Deze onderdelen regelen de overgang van een papieren vignet naar een papierloos vignet. Het certificaat, dat voorheen als bewijs van voldoening in de vrachttol moest kunnen worden getoond, vervalt.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdeel A, (artikel 6 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 6, onderdeel h, van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de vrijstelling van grondwaterbelasting voor onttrekkingen van grondwater ten behoeve van het spoelen van meermaals te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIII, onderdeel D (artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de teruggaafregeling voor belasting op leidingwater. Deze teruggaafregeling diende ter stimulering van het spoelen van meermaals te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIII, onderdeel C (artikel 38a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Op grond van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) wordt de energibelasting (EB)

geheven van degene die de levering verricht (leverancier). Indien deze leverancier niet in Nederland is gerechtigd en geen vaste inrichting heeft in Nederland, dient hij een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen ter zake van zijn leveringen in Nederland. Ondanks deze verplichting kent de WbM in hetzelfde artikel een bepaling die regelt dat de belastingplicht wordt verlegd naar de verbruiker als een dergelijke leverancier geen fiscaal vertegenwoordiger heeft aangesteld en daardoor niet aan zijn verplichting voldoet. Deze uitzondering op de hoofdregel is niet noodzakelijk en leidt bij toepassing tot de ongewenste situatie dat de leverancier in het geheel niet meer belastingplichtig is voor de EB. Ter voorkoming van die ongewenste situatie en ter vereenvoudiging van de WbM is in onderhavig versuurstel een voorstel opgenomen om deze bepaling af te schaffen. Het afschaffen van deze bepaling heeft tot gevolg dat dergelijke leveranciers voortaan zelf belastingplichtig zijn voor de EB. Verbruikers worden in een dergelijk geval niet langer aangemerkt als belastingplichtig voor de EB en hoeven geen afzonderlijke aangifte meer te doen.

De invordering van de verschuldigde EB is in voorgestelde situatie voldoende gegarandeerd. Indien dit nodig blijkt, kan de invordering immers plaatsvinden met gebruikmaking van de Europese regelgeving inzake invordering met wederzijdse bijstand.

Ma de andere wijziging in dit artikel wordt artikel 30e van de WbM, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36e van de WbM.

Artikel XII, onderdeel I D (artikel 35n van de Wet belastingen op milieugroedslag)

Ma de wijziging in dit artikel wordt artikel 36n, tweede lid, van de WbM, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36e van de WbM.

Artikel XIV

Artikel XIV (artikel 6 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regels)

In artikel 3 van de Awir wordt voor situaties waarin geen aanslag inkomstenbelasting wordt vastgesteld, aangesloten bij het belastbare loon zoals dat blijkt uit de jaaropgave. Pas bij een gerechtigde jaaropgave is er aanleiding een ander toetsingsmoment in aanmerking te nemen. Dit systeem is vanuit het oogpunt van rechtsbescherming niet gewenst omdat de juistheid van een jaaropgave niet aan de rechter kan worden voorgelegd. Daarom wordt de inpassende bij een juiste jaaropgave, bijvoorbeeld een schijf- of tikfout, de mogelijkheid gegeven om te bepalen dat de Belastingdienst Toeslagen bij de berekening van inkomensafhankelijke toeslagen een ander gegeven kan hanteren dan dat op de jaaropgave vermeld staat. Dit is gerechtigd in het nieuwe achtste lid. Het gaat hierbij om situaties waarbij er geen discussie bestaat over de juiste hoogte van het belastbare loon. Om te voorkomen dat er onnodige formalisering met bijbehorende vertraging, voor een rechterlijke macht zou ontstaan, is in dergelijke situaties geen beschikking vereist.

Als er wel een inhoudelijk geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat, bijvoorbeeld over de belastbaarheid van een verhouding of het tijdstip van een eisen, zal zij de belanghebbende behoefte aan rechtsbescherming bestaan en is derhalve een formele vaststelling van het loon vereist. Daarom wordt in het nieuwe negende lid in combinatie met het nieuwe tiende lid geregeld dat de inpassende

het belastbare loon vaststelt bij voor bezwaar vatbare beschikking in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen indien er een geschil over de hoogte ervan bestaat (ongeacht of er bij diezelfde inspecteur al of nog wordt geprocedeerd over de ingehouden loonbelasting). Uiteraard stelt de inspecteur het loon dan vast op het zijns inziens juiste bedrag, ongeacht of dit overeenkomt met het bedrag dat op de loonopgave is vermeld. Het nieuwe tiende lid voorziet in de mogelijkheid tot herziening van de beschikking tenzake van het belastbare loon.

Artikel 20 van de Awr regelt dat als na de toekenning het toelingsinkomen wijzigt, de tegemoetkoming automatisch wordt herzien. Dit vindt plaats binnen acht weken nadat de desbetreffende beschikking of uitspraak en herroepelijk is geworden of nadat de herzien jaaropgave bij de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden. Als het belastbare loon, nadat het is gemaak van het voorgestelde negende lid van artikel 8 van de Awr bij beschikking is vastgesteld, na bezwaar of beroep een wijziging ondergaat, herzielt de Belastingdienst/Toeslagen op grond van artikel 26 van de Awr de tegemoetkoming automatisch. Als er geen beschikking is, dus ingeval het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awr van toepassing is, is sprake van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomensbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Op grond van de thans geldende tekst van artikel 20 van de Awr leidt dit eveneens tot herziening van de tegemoetkoming.

Artikel XV

(Artikel XV, onderdeel A en B (artikel 8 en 15 van de Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het jaar 2005))

Het ontwerp van de Wet kinderopvang heeft model gestaan voor de Awr. Dit betekent dat in navolging van de aanpassingen in de Awr (zie de toelichting op artikel XIV), de bepalingen in de Wet kinderopvang die over het toelingsinkomen gaan, de artikelen 8 en 15 (juli 2005) moeten worden aangepast voor het berekeningsjaar 2005. Dit is het jaar waarin de Wet kinderopvang in werking is getreden. Met ingang van 1 januari 2006 loopt de vaststelling van het toelingsinkomen voor de kinderopvangtoeslag via de Awr. Artikel 8 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awr, sluit voor het toelingsinkomen van belanghebbenden die niet in aanmerking komen voor een aanslag inkomensbelasting overeenkomstig aan bij het belastbare loon volgens de jaaropgave. Deze bepaling wordt daarom aangepast overeenkomstig de wijziging van artikel 8 van de Awr. Artikel 15 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awr, regelt de automatische herziening van de tegemoetkoming na wijziging van het toelingsinkomen. Anders dan artikel 20 van de Awr voorziet artikel 15 van de Wet kinderopvang niet in een herziening als gevolg van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomensbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Dit betekent dat een wijziging van het belastbare loon die voortvloeit uit het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awr, dus zonder een bij voor bezwaar vatbare beschikking, niet tot herziening van de tegemoetkoming zou leiden. De aanpassing van artikel 15 van de Wet kinderopvang voorziet in eenzelfde regeling op dit punt als artikel 20 van de Awr.

Artikel XVI

Artikel XVI

Deze wijziging regelt dat de mogelijkheid om ook voor vrachtwagens de motorrijtuigenbelasting te betalen via automatische incasso niet per 1 januari 2008, maar op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip wordt ingevoerd. Dit nadere tijdstip is afhankelijk van de totstandkoming van een nieuw automatiseringssysteem.

Artikel XVII

Artikel XVII

De in artikel XVI opgenomen wijziging betreft het herstel van een onjuiste wijzigingsopdracht. Bij de formulering van artikel I, onderdeel Babis, van het wetsvoorstel *Versterking fiscale rechtshandhaving* is per abuis niet voorzichtigheid op de wijziging die reeds is opgenomen in artikel I, onderdeel Ba.

Artikel XVIII

Artikel XVIII (aanpassing naar aanleiding van inwerkingtreding wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving)

De in artikel XVIII voorgestelde wijzigingen van de Gemeentewet, de Wet waardering onroerende zaken en de Waterschapswet zijn wettelijk van aard. In het wetsvoorstel *Versterking fiscale rechtshandhaving* staat de uitroeping voor decentrale overheden op de heffingslijn (voor bezwaarschrijven) van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht. In de bepalingen waarin die uitzondering is opgenomen, staat nog niet een "in afwijking clausule". Bij dit artikel XVIII gebeurt dit alsnog.

Artikel XIX

Artikel XIX (overgangsbepaling voor de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Met ingang van 1 januari van het kalenderjaar waarin de bij artikel IV beschreven berekeningswijze van het gemiddelde uurloon bij Koninklijk Besluit in werking treedt, dient een S&O-aanhoudingsplichtige

uiterlijk bij indiening van de aanvraag opgave van de BSN's te doen van zijn werknemers die in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtverplichting in werking treedt) S&O-verklaringen hebben overgelegd waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Aanvragen die betrekking hebben op de periode die aanvangt met het tijdstip van inwerkingtreding zullen echter veelal voor dat tijdstip, dat gelegen zal zijn op 1 januari van een bepaald kalenderjaar, worden ingediend. Op dat moment bestaat de verplichting tot het doen van opgave van BSN's nog niet. Wel bestaat de mogelijkheid de BSN's vooruitlopend op die inwerkingtreding vrijwillig reeds op te geven.

Daarom zal het aanvraagformulier dat wordt vastgesteld bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken te zijn aangepast. Daarbij zal in het aanvraagformulier de mogelijkheid worden geboden om al vooraan te geven aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningswijze, bij de aanvraag voor een periode die aanvangt met dat tijdstip opgave van de BSN's te doen van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is afgegeven.

Indien een S&O-inhoudingsplichtige echter vooraan geeft aan het tijdstip van inwerkingtreding een aanvraag indient zonder gelijktijdige opgave van BSN's, kan hij niet voldoen aan de voorwaarde dat de opgave van de BSN's uiterlijk gelijktijdig met de aanvraag moet worden gedaan. Daarom heeft de SRU inhoudingsplichtige in deze situatie, in afwijking van artikel 22, vijfde lid, WvA, nog tot en met 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gekomen, de mogelijkheid om opgave van de BSN's te doen (tweede lid).

In verband met deze eenmalig toetstane latere aanlevering van BSN's, waardoor de aanvraag pas op een later moment in behandeling kan worden genomen, wordt de termijn die SenterNovem hield voor het nemen van een beslissing op de aanvraag verlengd voor aanvragen die vooraan geven aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningswijze worden gedaan voor een periode die aanvangt met dat tijdstip. Daartoe is bepaald dat in afwijking van artikel 22, vierde lid, WvA, de beslissing op de aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding voor een periode die aanvangt met dat tijdstip wordt gegeven binnen vier kalendermaanden na de periode van de inwerkingtreding (tweede lid).

Artikel XX

Artikel XX (overgangsbepaling Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Deze bepaling ziet op de toepassing van het nieuwe tarief in de vennootschapsbelasting in de situatie van een gebroken boekjaar 2007-2008. Voor het boekjaar dat aanvangt voor 1 januari 2008 en op of na die datum eindigt, is in onderhavig artikel geregeld hoe de belasting moet worden berekend.

Artikel XXI

Artikel XXI, onderdelen A, B en C (samenloopbepaling belastingen op milieugrondslag)

Het is mogelijk dat samenloop optreedt tussen dit wetsvoorstel en het bij Koninklijk besluit van 24 november 2006 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Kamerslukken II 2006/07, 36 877). Indien het laatstgenoemde wetsvoorstel medel het tot wet is verheven, eerder in werking treedt dan deze wet, voorziet het onderhavige artikel erin dat artikel XIII, onderdelen A, C en D, van deze wet werden aangepast aan de tekst van de Wet belastingen op milieugrondslag, zoals die luidt nadat voienberd het wetsvoorstel tot wet is verheven.

Artikel XXII

Artikel XXII (inwerkingtreding)

Artikel XII schat de verplichting een papierse vignet in de vrachtwagen te kunnen tonen af. Dit artikel kan pas in werking treden wanneer het technische systeem van het papierloze vignet actief is, naar verwachting in 2003. Daarom treedt de wijziging in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XIV verist terug tot en met 1 januari 2006, de datum waarop het eerste berekeningsjaar van de /wair een aanvang neemt. Voor artikel XV geldt terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2006, waaronder de WKO een jaar eerder in werking trad. Omdat in de Aanpassingswet Awk (wet van 23 juni 2005, S.b. 343) de betrokken bepalingen uit de WKO zijn geschrapt, wordt de aanpassing van de WKO maar voor één berekeningsjaar, te weten 2005.

Het achtste lid roept dat artikel XVI in werking treedt voordat het inwerkingtredingsartikel (XIII) van het Wijzigingsplan "pacmo kmkodi" zijn werking heeft en daardoor artikel 16 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 al per 1 januari 2006 zou wijzigen.

Ue staatssecretaris van Financien,